

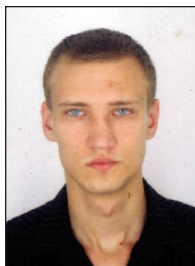

Newsletter

PROGRAMME PARLEMENTAIRE CANADA-UKRAINE PARLIAMENTARY PROGRAM
CANADA-UKRAINE PROGRAMME PARLEMENTAIRE
ПАРЛАМЕНТАРНА ПРОГРАМА КАНАДА-УКРАЇНА

CUPP Newsletter

FALL 2007 Issue 2

The 53rd General Assembly of the Atlantic Treaty Association

Anatoliy SKLYAROV

Volodymyr Korolenko Pedagogical University, Poltava
School of Foreign Languages
My CUPP'07 MP: Hon. Maria Minna, Toronto, Ontario

Fevzi AMZAYEV

National University of Kyiv Mohyla Academy
Political Science studies
My CUPP'07 MP: Hon. Andrew Telegdi, Cambridge, Ontario

From the 31st of October to the 3rd of November Canada was host to the ATA and YATA Assembly, in which delegates from 48 countries took part.

The 53rd Annual Assembly of the Atlantic Treaty Association (ATA) brought together delegates from non-governmental support bodies in the 26 NATO member

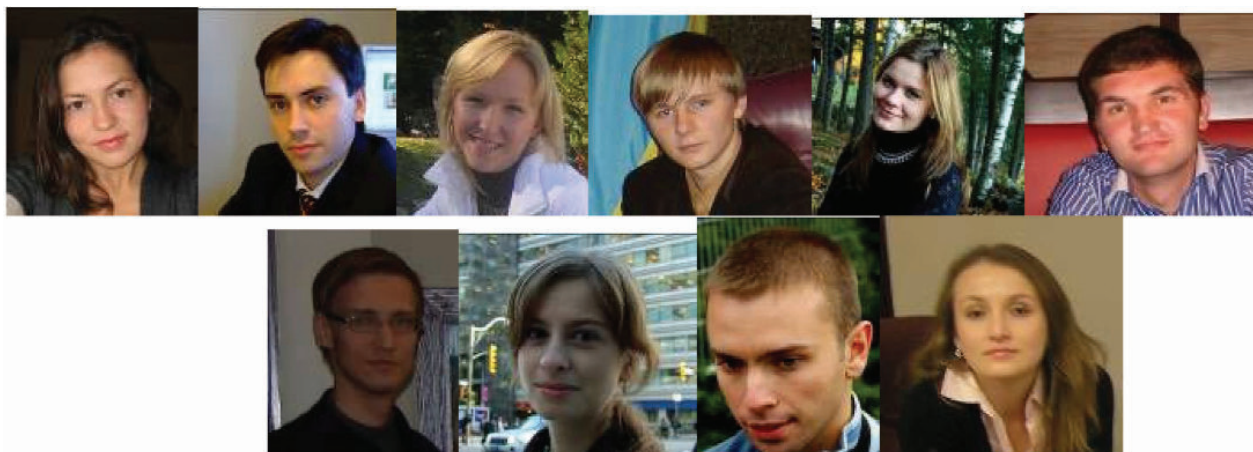
states, as well as from the Partnership for Peace states and from some of the organizations which have emerged in recent years in states with which NATO is forming new relationships. Members of the Young Atlantic Treaty Association (YATA) also participated in the Assembly.

The Atlantic Treaty Association was created at a Conference in The Hague on 18 June 1954, with the enthusiastic support of the Canadian Secretary of State for External Affairs, Lester B. Pearson. Mr. Pearson went on to become Prime Minister of Canada. Its objectives are to educate and to inform the Alliance's public concerning the aims and values of the North Atlantic Treaty Organization, to conduct research related to NATO, to promote the solidarity of the peoples of the North Atlantic area, to encourage and inform the public of the new and emerging democracies in Central and Eastern Europe, and to develop permanent relations and cooperation between the various associations in order to create a strong

Interns of the 17th Annual Canada-Ukraine Parliamentary Program.

(Continued on page 45.)

What is an average CUPP'er '07?

Each CUPP intern is a unique and interesting personality...

However it must be interesting to know the face of the average participant of CUPP'07.

An average CUPP'er is called Oksana, and he (or she) is 21 years of age.

Brown-eyed person with dark-brown hair, he/she enjoys listening to rock and folk music.

He/she is about 173 cm tall, with the shoe size of 40...

Born in winter, an Average CUPP'er (who, by the way, has 1 brother) comes from Western Ukraine.

Having finished school, our Average CUPP'er went to study languages to Kyiv.

He is a busy fellow, an Average CUPP'er, as he /she has a job while he studies!

Besides, an Average CUPP'er is a very educated person who knows 4 foreign languages.

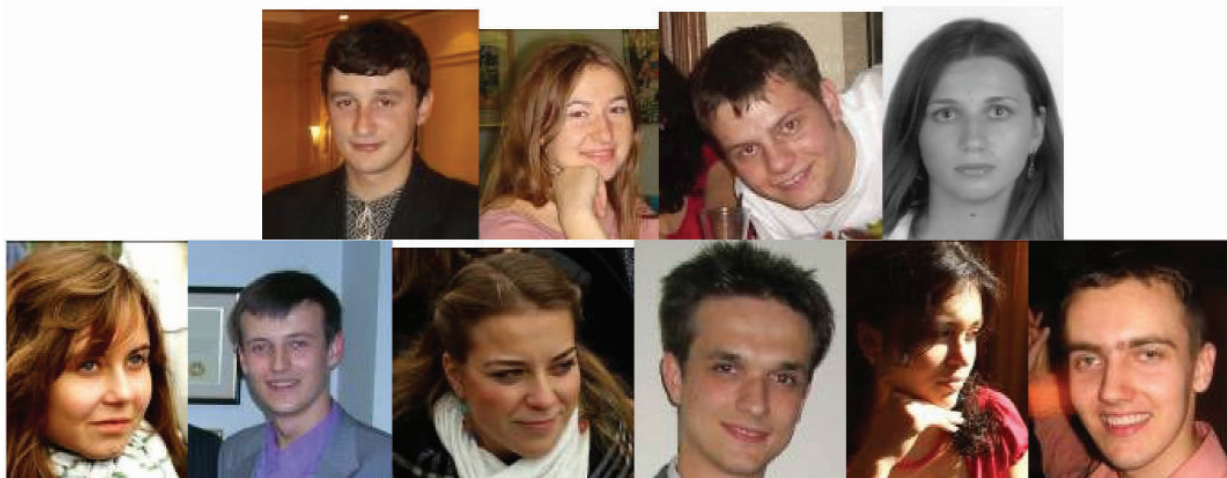
He/she is also very fond of traveling, as it appears to be – he/she has been to 7 foreign countries, dreams to visit Australia and.. the rest of the world!

Being for the first time in Canada, an Average CUPP'er definitely enjoys being here and working in the Canadian Parliament (for a liberal MP, by the way).

An Average CUPP'er works hard in the Justice Building of the Canadian Parliament.

Besides, he/she is a very determined person eager to study abroad – in Europe, USA or Canada.

And what is the most exciting – an Average CUPP'er is a true patriot and willing to be a future President of Ukraine!

P. S. This information was received by counting the simple average of the answers of the CUPP'07 interns.
Compiled by Olga KROYTOR.

Nazar BOBITSKI, CUPP'94

Currently working at the **Ukrainian Mission to the European Union, Brussels, Belgium**, first secretary, section political affairs. Education: international relations from **Lviv National University, 1997**, MA in International Relations from the **University of Amsterdam (The Netherlands), 1996**, Diploma in International and Comparative Law, Law Faculty, the **University of Amsterdam, 1997**. In 1996 I was recipient of the **Mazurenko Family Scholarship** Award to fund the part of a tuition fee at the Master's Program, the **University of Amsterdam**.

My MP in 1994 – Mr. **Chris Axworthy**, Saskatoon – Clark's Crossing, Saskatchewan.

Working in the office of Hon. Chris Axworthy and his assistant Mr. Blair Fryer at the Parliament Hill, and participation in the Millennium 2000 CUPP Reunion in Toronto remain my most memorable moments of CUPP.

Olha BUDZINSKA (SYNELNYKOVA), CUPP'99. Currently working as Technical Writer at German pharmaceutical company **ERWEKA GmbH** in Kyiv. Received bachelor's degree at **University of Lviv (Ivan Franko National University)** in 2000. Participated in Intensive Course on **European Law (Torun, Poland)**, Kosovo Summer School (**Pristina, Kosovo**), Living Bridges (**Vukovar, Croatia**) and more. Live in Kyiv. Married, have a daughter. CUPP Scholarship: **Ethel Rose & Michael Makuch** Scholarship
My MP: **Mac Harb**, M.P. Ottawa.

Oleh FURMANCHUK, CUPP'04 FALL Program. Currently doing a Master's Degree, with the assistance of an MTEC Scholarship, in European Union Law, at the **University Of Amsterdam School Of Law**. In 2006 I began studies towards a PhD Degree at the **Ukrainian Academy of Foreign Trade** in Kyiv which I hope to complete in 2010. Prior to my moving to Holland I taught International Law at my alma mater the National University of Ostroh Academy (**University of Ostroh**).

It was my intention to write some comments about the CUPP Program, when I achieved some goals. That time has come and in my humble opinion it is time first of all to thank you Mr. Bardyn for the unique opportunity you gave so many of us in what now seems like a distant autumn of 2004. When I began my work in the Canadian Parliament with **Peter Stoffer**, I could not foresee the great impact which the CUPP Program would have on my life. Since CUPP my appreciation of a foreign education or as you call it "education abroad" and its influence on our lives and on the future of Ukraine is immeasurably positive. I believe that each one of us individually and our country have benefited by the CUPP experience and we will all be better for it. Thank you once more.

CUPP Scholarship: **Walter Surma Tarnopolsky** Scholarship

MY MP: **Peter Stoffer**, Nova Scotia.

Olena HARASYMIV, CUPP'01

Currently working as a lawyer at the **CMS Cameron McKenna**, Moscow office. Earned most recent degree a Master's in Law at the **University of Edinburgh** in 2003.

Meeting with Minister of Finance **Paul Martin** remains most memorable of the meetings of CUPP.

Mr. Martin convinced me that one person can make a significant impact. My perception of the role of each individual in the life of a nation has changed. And it remains my belief that each individual's effort matters and by doing your best you can change the world around you and make it a better place. And citizens of nation acting together as a team, sharing

common goals, can contribute to the betterment of the world. And we can also benefit from these changes.

My MP: **Benoit Serre**, Ontario.

Vasyi HARASYMIV, CUPP'00 and CUPP'01 (coordinator). Currently developing own company in **Business Process Outsourcing** in Lviv, Ukraine [www.bpoukraine.info]; My valued good friends whom I met during CUPP'01 remain my lasting reminder of CUPP and Canada.

Our CUPP 2000 & 2001 Ottawa Residence: Hotel Algonquin

My 2000 MP: **Walt Lastewka**, St. Catharines, Ontario.

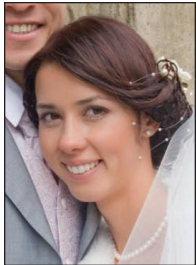
Oleksandr HORCHAK, CUPP'06. Currently a trainee-instructor in the Department of English Language Practice at the **National University of Ostroh Academy** (Ostroh University). Concurrently pursuing a Specialist's Degree in Business English. Earned most recent degree in Philology, English Language and Literature at **Ostroh University** in 2007. The meeting with Paul Migus, an expert in the areas of government and government relations, public service and real estate remains my memorable reminder of CUPP.
My MP: **Andrew Telegdi**

Dmytro HYS, CUPP'99

Currently working with the Refugee Network at **Amnesty International** in Ottawa. Received undergraduate degree in Foreign Languages and Physics from the **University of Volyn** in 2002. Received a scholarship to complete a Master's Degree in Political Theory at the **University of Toronto**. Active in the annual CUPP Program both in Toronto and Ottawa.
My MP: **Peter Stoffer**, Nova Scotia.

CUPP gave me a chance to learn how liberal democracy works. Considering the political context in Ukraine in 1999, it was a breath of fresh air to come to Parliament Hill. Canada being one of the most successful multicultural democracies in the world is the best place to learn the value of democratic freedoms. The effect of the CUPP Program was immense: it was profoundly personal and a career starter at the same time.

Oleksandra KHAUBULLINA, CUPP'03

Received Specialist degree in 2004 in International Economics from Crimean Business Institute. Business Analyst in Procter & Gamble, Kyiv. A most remarkable moment of CUPP was inspirational meeting with William Teron.
My MP: **Alexa McDonough**, Halifax.

Ismayil KHAYREDINOV, CUPP'04

In summer 2007, received Undergraduate degree in Economics from the **Vernadskiy Tavrida National University, Simferopol**. Currently work as **International Marketing and Communications Administrator with Civic Concepts International**, organizer of the International Youth Leadership Conference (IYLC) in Prague.

Your help to attend the IYLC had a great impact on my life. It got me started.
My MP: **Borys Wrzesnewskyj**, Toronto, Ontario.

Maksym KLYUCHAR, CUPP'06

Currently employed with **United Nations Development Programme / Crimea Integration and Development Programme in Simferopol** as Communications assistant / interpreter / translator. Received an MA in Interpretation / Translation from **V.I. Vernadskiy Taurida National University (Simferopol)** in 2007. Currently enrolled into a distance education PhD programme at the chair of Translation and Sociolinguistics (Faculty of foreign philology, Taurida National University). The CUPP experience helped me gain a perspective of politics and policy development in a well-developed democratic country and provided for a broader outlook on cultural and economic developments that Ukraine would need to foster in order to

become a true part of the European family.
My MP: **Alex Atamanenko**, British Columbia Southern Interior.

Oleh KRYKAVSKYY, CUPP'03. Currently working as Research Associate at the **Institute for Economic Research and Policy Consulting** in Kyiv. Earned Master's Degree at **National University of Kyiv Mohyla Academy (Kyiv Mohyla University)** in 2006. Received Diploma in Political Studies from **University of Warsaw** in 2005. Received undergraduate Degree from **Ostroh University (National University of Ostroh Academy)** in 2005. Memorable meeting during CUPP 2003 was with current President of Ukraine **Viktor Yushchenko** in the Parliament of Canada.

CUPP Scholarship: Hon. **Michael Starr** Scholarship

My MP: Hon. **Dan McTeague**, Ontario.

Andriy MAKSYMОВYCH, CUPP'04 SPRING. Earned MA in International Financial Relations with distinction from the **University of Lviv** in 2006. Was awarded the Cabinet of Ministers Award for Particular Achievements of Youth in the Development of Ukraine. Until July 2007 interned in the **Ukrainian Parliament** and worked as Strategy Development and Donor Programs Coordinator at **InvestUkraine**, state FDI promotion agency. In April 2007 completed internship with the Economic Department of the Secretariat of the **President of Ukraine**. In 2007 was awarded an **Erasmus Mundus Scholarship** to pursue MA Degree in Economic Analysis of Law at the **Universities of Rotterdam, Gent and Vienna**. He is the only Ukrainian participant of the Program. Organized the **Race for**

Children National Charitable Marathon across Ukraine with **Mykola Pekh** CUPP'06 and **Alla Myshalova** CUPP'07. The Race raised \$20,000 USD to date for maternity hospitals in the Lviv region.

Memorable experience was the election campaign of MP **David Kilgour** during CUPP.

My MP: **David Kilgour**, Edmonton, Alberta.

Markiyan MALSKYY, CUPP'04 Spring Program. Currently practicing law at **J & L Consulting**, a Danish managed consulting firm, in their LVIV Office. Earned a **MILE** (Master of International Law and Economics Program) Degree from the **World Trade Institute, Bern Switzerland** in 2007 and an **LL.M Degree** from **Stockholm University, Sweden.**, in 2006 Recently published two books, namely: *Recognition and enforcement of foreign arbitral awards*, and *Adverse interference in the WTO and other international dispute settlement fora*. Extensively continues to publish articles and participates in numerous conferences. Plans to commence work on a PhD thesis on international commercial arbitration and get admitted to the Ukrainian bar association.

My 2004 internship candidate: **Lida Preyma**, Conservative Party of Canada.

Yaroslava MARUSYK, CUPP'99

Earned undergraduate degree in 2000 and Master's Degree 2002 in Political Science at **National University of Kyiv Mohyla Academy**. Received a second Master's Degree in International Relations from the **University of Southern California, Los Angeles California** in 2004.

Married in 2007. Currently lives with husband Anton Kurasov in **Guangzhou, China** and works as an ESL Instructor at WEB International English training centre for adults. Closely follows global political and economic developments and analyzes them from her current South Asian perspective.

My MP: **Dr.Rey Pagtakhan**, Winnipeg Manitoba.

Olga MINKO, C'99 and C'00 coordinator

Successfully completed Aspirantura at **University of Luhansk (Taras Shevchenko National Pedagogical University)** in Comparative Education. Married in April, 2007. Currently lives in Victoria, British Columbia. The experience of the internship in the House of Commons on two occasions was invaluable and remains the most memorable influence on my professional development and life. Is mastering French and looking forward to new challenges.

My C'99 and C'00 MP: **Alex Shepherd**, Ontario.

Nataliya MYLENKO, CUPP'97

Graduated from **Zaporizhia Technical University** in 1997. As an Edmund Muskie Fellowship recipient received MA Degree from **Vanderbilt University** Nashville Tennessee in 2003. Earned PhD Degree from **George Washington University** in Washington DC, in 2005. From 2001 to 2006 worked as consultant in the Department of Finance of the **World Bank** in Washington DC. Currently working as consultant at **International Finance Corporation (IFC)** is a member of the World Bank Group), in Johannesburg South Africa. IFC provides loans, equity, structured finance and risk management products, and advisory services to build the private sector in developing countries.

CUPP Scholarship: **Malanchuk Family Scholarship**

My MP: **Mario SERGIO**, Member of the Provincial **Parliament of Ontario**, Toronto.

Tamara NEFEDOVA, CUPP'01

Currently pursuing PhD Degree in Finance at the **University of Lugano, Switzerland**. Concurrently a teaching assistant in Corporate Finance and Corporate Banking at the University of Lugano. Earned Master of Science Degree in International Finance at the **University of Nice, France** in 2005 where concurrently taught Market Conditions and Employment Policy. Received my undergraduate degree in 2002 and Master in Banking and Finance in 2003 from **Odesa Economic University**. For me, the CUPP Program played a crucial role in my understanding of a democratic society and the role of a citizen in solving social issues. Participation in CUPP was my first insight into democracy. The Program to a great extent predefined my career choices and many of the ideas on how to improve economic and social conditions in Ukraine, which I hope to be able to realize one day.

Most memorable words from the CUPP Program are the words of Ihor Bardyn, Director of the Program:

"The higher is the goal you are trying to reach, the more you will reach. So, always set your goal as high as possible."

My hometown: Odesa

My MP: **Joe Clark**, Alberta.

Bohdana NOSOVA, CUPP'04 FALL

Born in Kyiv.

Completed Master's Degree (Diploma with academic excellence) in Journalism from the Institute of Journalism of **Taras Shevchenko National University (University of Kyiv)** in 2005.

Worked as **foreign desk editor in Ukrainian TV Channel "5 Kanal"** in 2005 – 2006 (March – May).

Was married in 2005.

Completed studies in **Ukrainian School of Political Studies and Summer University for**

Democracy under the Council of Europe in Kyiv, Ukraine and Strasbourg, France in 2006 (February - July).

Completed nine months **Internship in Verkhovna Rada (Parliament of Ukraine)** as **Press-secretary to the Head of the European Integration Committee** in 2006 to 2007.

Currently doing post-graduate studies at the **Institute of Journalism, of the University of Kyiv**.

Work as **journalist and host of the TV program "NATO: "pros" and "cons"**, in the State Broadcasting Company **"Ukrainian Television and Radio World Service" (UTR)**

I attribute my achievements to date to my participation in the CUPP Internship and my experience in Canada.

My CUPP'04 M.P.: **Francoise Boivin**, Gatineau, Quebec.

CUPP Scholarship: **Malanchuk Family Scholarship**.

Gayane NURIDZANYAN, CUP'05 & CUPP'06

Currently working as paralegal at **Konnov & Sozanovsky**, tax law department in Kyiv.

Actively involved in human rights education volunteering. Received a degree in international law from **Kyiv International University** in 2007. CUPP is one of the most enriching and exciting experiences in my life.

My MPs: CUPP'05 **Mark Warawa**, Langley, British Columbia

CUPP'06 **Borys Wrzesnewskyj**, Etobicoke Centre, Ontario.

Yuriy Obriza, CUPP'03

Earned Engineer's degree in 2004 in Computer Science at Lviv National Polytechnic University. Systems Analyst in Procter & Gamble, Kyiv. Married Oleksandra Khaybullina, CUPP'03 in 2007. I will be always grateful to CUPP and my great MP, who made it possible!

My MP: **Peter Stoffer**, Sackville—Eastern Shore.

Marat OGANYESYAN, CUPP'05

Currently doing a Master's Degree in International Relations at the **Katholische Universitaet Eichstaett-Ingolstadt (Catholic University of Eichstatt-Ingolstadt), Bavaria, Germany** with the assistance of a **Conrad-Adenauer-Foundation Scholarship**. In 2006 received a Specialist's Diploma with Honours in International Economics at the **Ukrainian Academy of Customs, Dnipropetrovsk**.

To be frank, the importance of CUPP in my life is difficult to underestimate. Participating in CUPP helped me a lot to broaden my horizons and to understand that there are no limits to what you can achieve or strive for, especially when you have good friends, enough courage and patience. CUPP was like a wide open door leading to the future. Meeting such a great number of interesting Canadians and motivated Ukrainian students, sharing experiences with them, being involved in the work of the Canadian Parliament – the heart of Canada – was a precious thing. I do still feel the Canadian Parliament's rhythm of life, as it has become a part of my life's rhythm. I do believe that CUPP was the best Program I have ever participated in and it has left deep footprints on my life. Here I want to thank all organizers and volunteers of the CUPP Program, the Ukrainian Diaspora in Canada, and my friend who urged me to compete for participation in CUPP! Thank you!

CUPP Scholarship: **Josef and Maria Siecinsky Scholarship**

MY MP: **Peter Julian**, Burnaby-New Westminster, British Columbia.

Olena OVCHYNNIKOVA, CUPP'04. After completing the summer course on Theories of Democracy in Local Government in **Gothenburg University (Sweden)** and **Harvard University Ukrainian Summer School (USA)** joined the **Forum of Young Ukrainian Leaders** (www.fmlu.org) as a project coordinator for Education and Professional Development. Participated in the Canadian federal elections campaign in the spring of 2004 and was a coordinator for the CUPP Fall 2004. The CUPP Program will be one of the key-stones for all further accomplishments and endeavors.

My2004 Election Candidate: **Dennis Mills**, (Liberal) M.P for Toronto-Danforth, Ontario

My Fall 2004 M.P.: **Hon. Andrew Telegdi**, P.C., M.P for Kitchener-Waterloo, Ontario.

Andrei PIVOVARSKY, CUPP'99

Currently employed at **Dragon Capital in Kyiv** as director of investment banking. Was married in 2007. Received undergraduate degree from the **University of Kyiv (Taras Shevchenko National University)** in 2000. Earned Master's Degree from **Fletcher School, Tufts University in Boston USA** in 2003. The CUPP experience helped to reinforce my passion to pursue international affairs/business studies and played a significant role in my career development.

My MP: **Brenda Chamberlain**, Ontario.

Andriy PROKHOROV, CUPP'03. Currently working at the **Institute for Economic Research and Policy Consulting (IER)** in Kyiv. Earned my most recent degree, in International Public Policy and Management, an MSc from **Erasmus University in Rotterdam** in 2006. My CUPP memorable impression was observing the NDP's provincial election campaign in Winnipeg, Manitoba.

CUPP Scholarship: **Senator Paul Yuzyk Scholarship**

My hometown: Rivne

My MP: **Hon. Bill Blaikie**.

Iryna RAK CUPP'04

Born in Lviv. CUPP Fall 2004 Internship with **Lynn Myers**, M.P. for Kitchener-Conestoga. CUPP Scholarship: **Ramon Hnatyshyn**. Bachelor's degree from **Ivan Franko National University** of Lviv in International Economic Relations received in 2006. Master's degree from **Ivan Franko National University of Lviv** in International Finance obtained in 2007. For spring semester of 2006 was granted scholarship from **Swedish Institute** to study Swedish language in Boras, Sweden. Currently student in the Association of Chartered Certified Accountants and working at **PricewaterhouseCoopers**, Kyiv.

Oleksandra RATUSHNYAK, CUPP'04 Spring. Working as Associate at **Magister & Partners Attorneys-at-Law** in the Corporate and M&A Department in Kyiv. On October 7, 2007 married CUPP Alumnus **Dmytro CHERNENKO** C'04 Spring. Memorable moment-meeting Dmytro at Ivan Franko National University of Lviv.
My MP: **Maria Minna**, Toronto, Ontario.

Maryna RAZINKOVA, Spring CUPP'04 and Fall CUPP'04 coordinator

Currently studying at the **Diplomatic Academy of Ukraine, Ministry of Foreign Affairs of Ukraine**. Major: Diplomatic and consular service. Received undergraduate Degree from **Taras Shevchenko National University, Luhansk (University of Luhansk)**, Department of Foreign Languages in 2004. During my Internship in Canada in the Fall of 2004 observed Federal Election. The experience gained during Canadian Election implemented in Elections in Ukraine in 2006 and 2007. Internship in the Canadian Parliament helped to understand the area of government management and organizational procedures. The Internship motivated me to pursue diplomatic studies and a possible career in the future...

My MP Spring CUPP'04: **The Hon. Bill Graham**, Ontario.

My MP Fall CUPP'04: **Jim Prentice**, Calgary, Alberta.

Nataliya SALO, CUPP'04 Fall

Earned undergraduate degree in International Economic Relations at the **Ivan Franko National University** of Lviv in 2006. Currently a second-year analyst with **JPMorgan Securities Ltd. in London, UK**. Covers Asset Backed Securities in CEEMEA (Central, Eastern Europe, Middle East and Africa). Meeting with Bill Teron remains a memorable meeting of CUPP'04.

My MP: **Bradley Trost**, Saskatoon-Humboldt.

Maxim SELYUK, CUPP'97

Currently employed at **Vorskla Steel in Kyiv** as Regional Manager. Was married in 2000, have a daughter 2 years old. Graduated from the **University of Kyiv (Taras Shevchenko National University, Institute of International Relations)** in 1998.

My MPP: **Ed Doyle**, Ontario.

Victoria SHABAN, CUPP'04 SPRING. Currently pursuing LLM Degree in European Law at the **University of Amsterdam** in the Netherlands. Earned Bachelor's Degree in International Relations from **Kyiv International University** in 2006. Was a volunteer in India, Cambodia and Thailand in 2007. My memorable time was working intensively in my MP's office for his re-election during CUPP'04.

Cathy Obal CUPP Scholarship

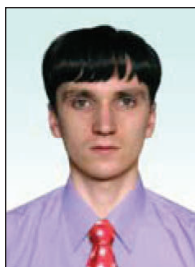
My MP: **Tonny IANNO**, Toronto, Ontario.

Pavlo SHOPIN, CUPP'06, currently working on Master's Degree in English Philology and Specialist of TEFL at **Taras Shevchenko National Pedagogical University of Luhansk (University of Luhansk)**. Earned my most recent degree, Bachelor of English Philology at **University of Luhansk** in 2007. CUPP Reception at the Embassy of Ukraine in Ottawa remains one of my most memorable moments of CUPP 2006. My MP: **Michael Ignatieff**, Etobicoke-Lakeshore, Toronto, Ontario.

Lidiya SYVKO, CUPP'06 working at **Ukrainian Independent Centre of Legal Research and Expertise "RECHTSSTAAT"** in Kyiv. Earned Master's Degree in International Law from the University of Kyiv (**Taras Shevchenko National University of Kyiv**) in 2007. Has started PhD studies at **University of Kyiv**. There were too many memorable moments during CUPP 2006, to isolate one above all others. The entire internship and time in Canada was memorable. My MP: **Peter Stoffer**, Nova Scotia.

Roman TASHLEETSKY, CUPP'02

Co-ordinator CUPP'03

Hometown: Rivne

CUPP MP in 2002: **Hon. Dr. Rey Pagtakhan**, MP Winnipeg, Manitoba.

CUPP'02 Scholarship: **Hon. John & Mary Yaremko Scholarship**

CUPP MP in 2003: **Inky MARK**, Manitoba.

CUPP'03 Scholarship: **Maria & Joseph Siecinsky Scholarship**

Received undergraduate Degree from **Lesia Ukrainka Volyn National University** in Romance & Germanic Philology in 2003.

Completed post-graduate studies at **Lesia Ukrainka Volyn National University** in November 2006.

In September 2006 began teaching English at the **International University for Economics & Humanities in Rivne**.

Currently pursuing post-graduate studies at the **San Francisco State University**, California USA as a **Fulbright Scholar**.

Has been a correspondent for newspapers in Ukraine and Canada.

Antonina TERESHCHENKO, C'98 currently completing PhD at the Faculty of Education, **University of Cambridge (UK)**. Working on issues of youth Citizenship identities as they relate to educational programs and space and place. The fieldwork, undertaken in Ukraine in 2005-06, focused on young people living in two borderland regions: Galicia and Donbas. Previously, worked in Educational Programs of the **International Renaissance Soros Foundation** in Kyiv after earning a Master's Degree in Politics, Democracy and Education from the **University of Cambridge**, in 2001. The learning experience of working in the Liberal Party of Ontario, research office at Toronto Legislature and the freedom of access to great information resources, parliamentary meetings at the House of Commons in Ottawa

are among the memorable recollections during my CUPP Internship.

My MP: **Michelle Dockrill**, Nova Scotia.

Viktor VILKHA, C'05. Currently working as an auditor at **Deloitte & Touche USC** in Kyiv. Earned most recent degree in Economics from the **National University of Kyiv Mohyla Academy (Kyiv Mohyla University)** in 2006. The entire CUPP Program was memorable, however I especially appreciated meeting such impressive individuals as **Senator Raynell Andreychuk** and **Parliamentarian Borys Wrzesnewskyj**, who do much for the Ukrainian community in Canada and the Diaspora and whose image is truly an icon of what a statesman should be.

My MP: **Leon Benoit**, Alberta.

Anna YABLONSKA, CUPP'06. Currently working for the **American Chamber of Commerce in Ukraine**, in Kyiv as Communications Coordinator. Earned Bachelor's Degree in Journalism from **Volodymyr Dahl University of Luhansk** in 2007.

Meeting with Senator **Raynell Andreychuk** and visit to the Ukrainian Embassy in Ottawa remain my most memorable moments of CUPP'06

My MP: **Mario Silva** (Davenport Riding), Toronto.

Andriy YASTREB C'04 FALL Program

Currently in final year of a Master's Degree Program in Economics and Finance at **Brandeis University** in Waltham, Massachusetts, as a **Fulbright Scholar**. During summer of 2007 completed an internship at **Shamrock Holdings**, a private equity investment company owned by the Disney family.

My MP: **Paul Forseth**, British Columbia.

Olga Zakharchenko (GORUNENKO), C'99

An expert in civil society development and the NGO sector since 2000.

Currently working on second MSc degree in Social Policy and Development at the **London School of Economics and Political Science (LSE, United Kingdom)** as a **Chevening Scholar**. In 2001 earned first MA Degree in the field of Political Science from **National University of Kyiv Mohyla Academy (NaUKMA)**. Completed undergraduate degree at the NaUKMA in 1999.

The CUPP internship in Canada was a pivotal period in my life which influenced my goals and priorities for the future. My experience after the internship included work at the **International Centre for Policy Studies (ICPS, a Ukrainian think tank)** from 2000 to 2003; publication in co-authorship of the **Citizen Participation Handbook** within the framework of the **People's Voice Project** sponsored jointly by the **World Bank and CIDA**. The Handbook is used widely in Central and Eastern Europe. Since 2003 I have been the Director of the **Foundation for Responsive Democracy (FRD)**, an NGO in Kyiv.

In 2000 married Eduard Zakharchenko. Have 2 children: Sofiyya (5 years) and Erik (2 years).

My CUPP'99 MP: **John Nunziata**, Toronto, Ontario.

Arsen ZHUMADILOV, C'04 and C'05 coordinator

In 2007 graduated with honors from **National University of Kyiv-Mohyla Academy** (*Kyiv Mohyla University*) with BA in Political Science. Currently enrolled as a General Manager of private owned **Intelligence Capital Group** (Investments & Consulting). In 2006 was elected a Head of **Crimean Tatar Community** of Kyiv. In 2005-2007 received various domestic and international scholarships and awards.

CUPP shaped and broadened my vision of life in terms of setting right goals and choosing right way of pursuing them. CUPP was my first and the most valuable experience when I stepped out of Ukraine and for the first time was able to observe events, changes and the

operation of a government from the inside. I gained knowledge and information from a fresh perspective. My C'04 and C'05 MP: **David KILGOUR**, Alberta.

"A WORD THE WORLD DREADS" CRITIQUE

"THE RECENT DEBATE IN U.S. CONGRESS OVER TURKEY'S PAST
PROVED YET AGAIN THAT "GENOCIDE" CAN BE DIFFICULT TO SAY"

Vitaliy LIPICH

Lesya Ukrainka Volyn University, Lutsk

English Language & Literature

My hometown: Lutsk

Antin Hlynka Scholarship

My MP: Peggy Nash, Toronto, Ontario.

We live in a world that demands information, open and uncompromised discussions about history, society, politics and economics. Even though there are states that are trying to completely eliminate freedom of speech, they have not succeeded because of the vigilance and pressure from democratic countries of the world.

It is encouraging that politicians in Canada, the USA and the EU as well as other countries have the courage to speak out and criticize authoritarian regimes and condemn crimes against humanity. However some of these governments have a double standard when dealing with some issues.

The issue of the Armenian genocide demonstrates this double standard. The US government offi-

cialists who declare the promotion of democracy as their priority evidently are trying to put the issue of the genocide behind curtains because they are afraid that any statement about genocide might hurt relations with Turkey. We see the same hypocrisy of the EU top officials who lunch with Russia's president and praise the economic achievements of the country conveniently forgetting that for the government in Russia there are no boundaries between the Kremlin and Russian business. Western leaders do not question Russia's leader about the killings of journalists, the shut down of TV stations and broadcasting and publishing crafted propaganda through state controlled media.

It is obvious that this double standard and hypocrisy should be eliminated from international

affairs. If there are indicators about wrongdoings in any country, if there is evidence about human rights violations or attempts to hide past crimes, the international community has to stand united and issue a clear statement about it. If this was to be done by the international community, the countries who are accused will not be able to use their economic power to escape scrutiny and sanction of the democratic world.

It has become evident that in open, transparent, and balanced international forum of world opinion, the word "genocide" should not be a "word that the world dreads". It should be word and the historical event which "the world refuses to repeat". ■

A Day in a CUPPers Life

(Or how CUPP traversed through our lives
during this Autumn of 2007 in Canada, and how we survived it!)

Olga KROYTOR

Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv,
Law and International Relations
My Hometown: Yalta

My CUPP Scholarship: Justice Walter Surma Tarnopolsky Scholarship

My CUPP MP: Michael Ignatieff, Toronto, Ontario

Each day of an Intern's life is full of new events, challenges and opportunities and it is impossible to describe all of them. However, it must be interesting to record how a typical day in the life of a CUPP'07 Intern goes by....

9-00. Parliament or the House of Commons opens its main doors, officially. The welcoming offices of Members of Parliament and their assistants open their office doors for interns to enter and continue their hard work... Don't forget to remind your MP's assistant about your Supreme Court Tour at 10-00 and...

10-00. Meet with the entire group!

This year CUPPers had a chance to visit the Supreme Court of Canada, find out how the judicial system of Canada works and even see it in action! A very interesting and informative excursion was followed by a Court sitting, which is open to anyone to attend. The procedure this day was held in French (with simultaneous translation into English) – and this was not a surprise as the case heard originated in Quebec.

It was also interesting to know that in order to pursue an appeal to the Supreme Court of Canada; you should be prepared to spend up to 50 thousand dollars in lawyer's fees or try to find a lawyer who will take your case pro bono. There are very few lawyers who do pro bono work,

unless it is for charitable causes.

12-00. Return to the MP's offices. Back to work! And do not forget to take your Parliamentary passes for the question period... A visit here is very exciting.

1-00. Lunch at the West bloc – chatting over pizza about our work is so different.

2-15. Question period starts. We sit in the Gallery of the House of Commons! Everyone should know that no one except the MP's, the pages and a couple of other officials are allowed unto the floor of House when it sits in session... If anyone who is not authorized enters, the Speaker is to yell: "Stranger in the House!" and the latter will be arrested. That is why visitors sit in the upper Gallery and observe the debates from there...

What strikes one upon entry into the Gallery, is the interior. It is really beautiful – designed on the model of the British Parliament in London, with green tapestries, seats and wonderful wooden carvings. The second striking thing is that everything is designated to a certain order – starting from the seating of the MP's take, and ending with the order of speeches they deliver. Even the movements of the Pages follow a certain traditional order.

The House is divided into two parts – to the right of the Speaker of Parliament sits the party in power and the opposition parties

sit to the left of the Speaker... They face each other so that the person who poses a question can clearly see the respondent and visa versa... One hour passes so quickly...

3-00. Again back to offices... Researches, assignments, letters... Discussing the Question period we've just seen – what can be more exciting?

5-00. It's Thursday today – free day for museums! We decide to make a cultural trip to the Canadian Museum of Civilization in Gatineau. The CMC goes back to 1856 and is one of the oldest cultural institutions in North America. (Tip for a traveler: never forget a map when you're in the city! It may be very hard to find your way somewhere even if the place seems familiar...). A long walk over the Ottawa River across the Alexandra bridge – and we are in Quebec! No difference for your eyes – but a huge difference for your ears! Everyone speaks a sweet and unknown language... Of course, it is French!

The Museum impresses with its size and variability... The huge Grand hall with tall Indian poles, original canoes and clothing... The history of Canadian natives is followed by the history of its exploration century by century... By the way, Ukrainians are also represented in the Museum! One can see a model of a Ukrainian

(Continued on page 13)

A Ukrainian Weekend in Canada

Olga KROYTOR

Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv,
Law and International Relations

My Hometown: Yalta

My CUPP Scholarship: Justice Walter Surma Tarnopolsky Scholarship

My CUPP MP: Michael Ignatieff, Toronto, Ontario

Diana GLADKA

Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv, Law and International Relations

My Hometown: Okhtyrka

My CUPP Scholarship: Michael Starr Scholarship

My CUPP MP: Hon. Dan McTeague, Toronto, Ontario

One sunny October day in Ottawa, 20 Ukrainian student interns appeared on the front steps of the welcoming house of Lyubomyr and Lesya Chabursky, Canadian-born Ukrainians. At first we thought we would be meeting a typical English-speaking Canadian family.. However, upon opening the door of this cozy house we entered a new world of warmth, love and peacefulness. This atmosphere was everywhere – in the smiling eyes of our hosts and in the laughter of their children. The spirit of creativity permeates their house. The walls are decorated with wonderful pieces of art created by hands of Lesya, pictures of the children, Ukrainian icons...

Indeed, it seemed to us that we were back in our Homeland – everything was so Ukrainian! The talk in our native language smoothly flowed to traditional Ukrainian dancing performed by

7-year-old Maryan, 4-year-old Andriyko and 10-year-old Solomiyka... The piano never stopped playing and once a book of Plast songs was found on the shelf, it guided our voices, singing Ukrainian songs... It is worthwhile to note that the Ukrainian Scouting Organization PLAST has played a decisive role in the life of this family – Lyubomyr and Lesya met at one of the Canadian Plast camps.

What was very noticeable about this family is that they are a very close-knit family. Up to now Solomiya, Mariyan and Andriy study at home, their only school-teacher is their mother Lesya, who is also a director of Ukrainian School in Ottawa.. All of his free time Lyubomyr, a lawyer by profession, dedicates to his children, reading to them books in the evenings, taking them to Ukrainian school on Saturdays and to the church on Sundays.

The children are also receiving piano lessons from a Ukrainian teacher pani Natalya. Thus everything in this family is connected to Ukraine, its language, culture and traditions.

During this amazing evening we asked each other How do these people manage to cultivate Ukraine in their family and even more important in their hearts, while being so far from it? What is the reason that Canadian citizens remain Ukrainians in their souls? Why do they care?

Probably the reason lies in understanding that by losing ones native language, traditions and outlook, one betrays his ancestry and legacy of his forefathers, thus depriving the children of their past, without which a future is impossible. Perhaps the love towards each other, towards their Homeland helps these people keep their culture through the centuries. ■

(Continued from page 12)

bookstore and a complete country church transported from Smoky Lake, Alberta, by train and reconstructed inside the CMC in 1996, and even listen to the sermon in our mother tongue there...

Wow! We have spent four hours in the museum – but no one really noticed. Walking along the Ottawa River, back to the English part of the town. You shouldn't miss Ottawa at night – the city lights are marvelous, and the

golden leaves sparkle under street lanterns...

Late-late at night... Back to the hotel. After all the hardships and joy of the day – Good night, intern! Have a nice and productive day tomorrow! ■

National security of Ukraine and its geopolitical choice

Lyubomyr REGUSH, CUPP'07

Ukrainian state university of finance and international trade (Kyiv)

MA student in International Economics

Ramon Hnatyshyn Scholarship

My MP: Mario Silva, Toronto

Ukraine's national security is directly influenced by its geographical location at the junction of four areas: Central and Western Europe, South East Europe, Eastern Europe and the Black Sea. The geopolitical location is thus extremely favourable, as the country is at the crossroads of main continental liaisons. This geo-strategic positioning represents an advantage in promoting a stabilization and engagement policy for these areas by developing intra- and inter-regional cooperation – in direct connection with international organizations (mainly UN, NATO, EU and OSCE) – in order to counteract threats to continental and global security.

Ukraine belongs to Europe in the geo-political, cultural and economic sense. Our people shares European basic values which it has historically maintained and defended. Therefore, a strategy on integration with European structures, in which construction our country, despite its interests and public intentions, had no opportunity to participate before, must be a central plank of Government policy. For Ukraine, the accession to the EU and NATO means final overcoming the consequences of economic and political division of the continent.

Membership in the EU and NATO is a strategic objective of Ukraine and one of the main priorities of the Ukrainian government and economy. Ukraine's

intention to gain membership is closely related to the desire to attain the fundamental goals of Ukrainian policy in the areas of national security, economy and social system. Euro-Atlantic integration is a historic opportunity for the entire Ukrainian society. In Ukraine the process of integration is supported by the main political forces and economic circles and ranks among the highest priorities.

The majority of Ukrainian society is ready to play an active part in the process of Euro-Atlantic integration. The integration will ensure peace and prosperity for all European nations. The Euro-Atlantic aspirations of the Ukrainians stem from their conviction that the EU plays a vital role in maintaining peace and democracy in Europe and worldwide. Ukraine fully shares the ideas and objectives of international organizations.

There is a discussion concerning whether Ukraine should first enter the EU or NATO. Though people who take one or the other side, regard the problem too subjectively and in isolation from such important criteria as economic situation, politics and the peculiarities of national consciousness in the country at a certain period of time.

Events on September, 11th, 2001 in the USA actually became the new starting point in the understanding of threats to nation-

al security of countries by terrorists "of a new generation. Perhaps, thanks the current political situation taken with the birth of the new political nation, the most powerful states of the world started the discussion on measures to improve the standards of national security. In Ukraine these regulations were taken into consideration since the onset of the "Orange Revolution", when the government did not dare to venture to use weapons (which is absolutely atypical of the former Soviet Union or modern Russia). Even then we emphasized that the new culture took root in Ukraine, where the main characteristics of protection was the fact, that authority did not risk to use weapons or force against the civilian population, in conditions of peaceful demonstrations..

Today in Ukraine, under difficult and unresolved political conditions, the prospects of national security are aggravated. Firstly, this is due to the coming to power of incompetent and partisan persons, whose chief purpose is self-enrichment, and for whom staying in power for this purpose is the sole aim.

How is it possible from the point of view of culture to provide for Ukraine's stability?

This goal can be achieved by the introduction of a democratic culture among the population, and in the structures of governance of the state as well as in correspond-

ing structures and organizations (for example, in National Security Council, Department of Defense, Interior forces, Ministry of interior of Ukraine and others).

The introduction of standards of security, comprise the following components:

- Level of knowledge (political and official professionalism), understanding the state policy of development and responsibility for its execution on all levels (from senior leaders to basic executors); adherence to the standards and rules of national security providing.

- Level of availability, usage, improvement of the existing political, diplomatic, economical, financial, technical, ecological, military, boundary and other possibilities, instruments and means of providing national security.

- Level of standards and rules of safety procedure implementation; standards of behavior of the official personnel and common civil and population's vigilance, which are to be developed.

Summarizing the abovementioned, we can conclude, that security standards in a system of national security provision are laying in high, more responsible level.

Aiming to manage the security regulation standards, each action, which is executed in Ukraine concerning its security, can be deeply analyzed.

Can we consider Ukraine strong enough in the level of the standard of national security? Unfortunately, it has not yet attained the desired standards in a number of different spheres.

- in the area of military, defense and territorial spheres. Ukraine does not have the necessary instruments of state organiza-

tion for example to secure the 4000 kilometers of unprotected borders with Russia and Belarus. Importantly, upon Ukraine's entry into the EU and NATO, this would release the country from the necessity of having to secure its borders with four Western neighbors, belonging to Schengen area: Poland, Hungary, Slovakia, and Romania. Many resources would be released to meet other needs!

Conclusions:

1. Many regulations, connected to the standards of security for Ukraine, can be enumerated. Unfortunately too few have been implemented to secure Ukraine's integrity.

2. But the time for the implementation of national security standard has arrived.

3. Acquired experience, specialized knowledge dictate that Ukraine adopt measures which serve only the state and its citizens.

zens.

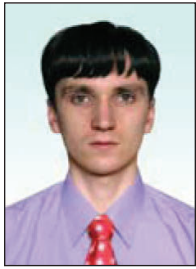
4. We should hope that for the security of the country's future Ukraine realizes the need to enter the EU and NATO, where there exists a culture of social security of each member-country.

5. It is necessary, that the next generation of youth must work honestly for the benefit of the Ukrainian state.

6. As a whole, the opinion of our citizens concerning the integration of Ukraine into NATO is not yet objective, because citizens are not informed about those economic and social advantages, guarantees of security, which only North-Atlantic Alliance can give us, and because of this public opinion vacillates between one and the other side. Thus to achieve membership in the EU and NATO, it is necessary to provide a policy of informatization among Ukrainians about these structures. ■

Celebrating Feast of Pokrovy.

ПОТИСНУТИ РУКУ ПРЕМ'ЄРУ КАНАДИ ПІД СИЛУ БУДЬ-ЯКОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СТУДЕНТУ

Roman TASHLEETSKY, CUPP'02

Co-ordinator CUPP'03

Hometown: Rivne

CUPP MP in 2002: Hon. Dr. Rey Pagtakhan, MP Winnipeg, Manitoba

CUPP'02 Scholarship: Hon. John & Mary Yaremko Scholarship

CUPP MP in 2003: Inky MARK, Manitoba

CUPP'03 Scholarship: Maria & Joseph Siecinsky Scholarship

За 17 років існування Канадсько-української парламентської програми (CUPP) близько тисячі українських студентів скористалися можливістю стажування в канадському парламенті. Мені пощастило двічі – другий раз їхав уже в якості координатора програми. Та про все по порядку.

Якось у Києві я хотів сфотографувати будинок Кабінету міністрів – та тут підійшов міліціонер і попросив піти геть. Тому коли я зайшов усередину канадського парламенту – у це важко було повірити. Тим більше, що не просто зайшов, а попрямував до свого робочого місця в офісі одного з членів парламенту, де протягом двох місяців мав працювати на рівні з рештою команди депутата...

У парламент – як на роботу

Дійсно, на два місяці звичайні українські студенти перетворюються на VIP-осіб, які, маючи спеціальне посвідчення, на рівні з сенаторами та міністрами мають доступ до державних установ, можуть ходити на засідання парламенту, та головне – здобувати неоціненний досвід роботи. Адже програма полягає в тому, що студенту приписується МР (Member of Parliament – член парламенту), в офісі якого він працює щодня з 9 до 17 години, тобто весь робочий день.

Завдання в офісі можуть бути всякі – наприклад, відповідати на пошту виборців (самі МР через брак часу таким не займаються, а лише перечитують та підписують кінцевий варіант). Або упорядкувати відеобібліотеку чи навіть брати участь у підготовці до візиту... Ющенко в Канаду – був і такий випадок. А взагалі команда МР нудьгувати не дає – весь час готують нові і нові завдання, так що в кінці робочого дня виходиш з готичної будівлі парламенту хоч і втомлений, проте з відчуттям причетності до чогось грандіозного – чим, в принципі, і є робота на демократичне суспільство.

На робочому місці в парламенті

Українська діаспора саме і започаткувала CUPP для того, щоб українська молодь на власні очі оцінила переваги демократичної держави, адже більшість з нас за межами колишнього СРСР ніколи не були, а про демократію, як правило, знаємо лише зі слів колишніх комуністів. Крім того, українські студенти виступають у ролі своєрідних дипломатів – кращих представників від нашої держави, за якими створюється враження про Україну в Канаді. Таким чином, студенти повертаються з новими ідеями та досвідом, які можуть застосувати вже тут, а канадці більше дізнаються про нас. Ну і звичайно два місяці в англomовному середовищі дають змогу значно покращити володіння англійською.

Будівля канадського парламенту

Крім самого стажування програма передбачає ще масу всіляких заходів. Наприклад, студенти мають зустрічі з дипломатами в американському та німецькому посольствах, спілкуються з провідними політиками. Традиційною є зустріч з прем'єр-міністром Канади у його резиденції, де можна навіть особисто потиснути йому руку чи сфотографуватися з його дружиною. Мені ще пощастило поспілкуватися з колишнім генерал-губернатором Канади, українцем за походженням, Рамоном Гнатишиним. До речі, Ющенко я вперше зустрів саме в Канаді – він ще тоді не був президентом, проте готувався, що це буде нелегка виборча кампанія – як у воду дивився.

Віктор Андрійович відвідав Оттаву

Пам'ятаю, ще він «по-се-кре-ту» поділився планами створити незалежний телеканал, де б говорили правду – йшлося про загальновідомий тепер 5-й канал, без якого революція невідомо чи й відбулася б...

мо чи й відбулася б...

Мегаполіс... під ногами

Та не політикою єдиною живуть наші студенти в Канаді – для них передбачена і культурна програма. Серед улюблених мандрівок – на Ніагарський водоспад. Насправді їх два – з канадського боку (він більший і через свою форму має назву Підкова) і з американського – адже водоспади знаходяться на кордоні цих двох держав.

Ніагарський водоспад (Підкова)

На одному березі канадська провінція Онтаріо, а перейшов міст – американський штат Нью-Йорк. Та повернімося до водоспадів – їх гул чути за пару кілометрів, а водяний пил оточує все навкруги на кілька десятків метрів, так що навіть за спеки тут постійний дощик. Ми мали можливість спуститися вниз і підплисти на човні ближче до стихії – враження на все життя...

У Торонто ми були на Канадській національній вежі (CN Tower) – найбільшій у світі (553 метри).

CN Tower – найвища вежа світу (553 м)

Швидкісні ліфти підняли нас на гору за лічені секунди. Зверху бажаючи могли пройти по скляній підлозі, під якою видно все місто.

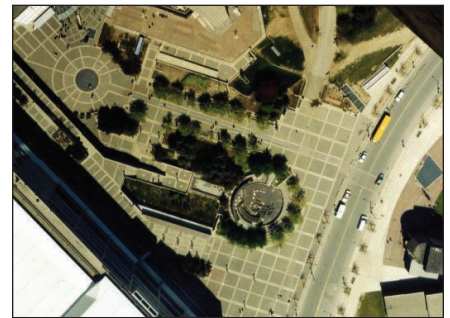

Вигляд на Торонто з CN Tower

І хоча там написано, що те скло витримує слона, ноги все одно підкошуються.

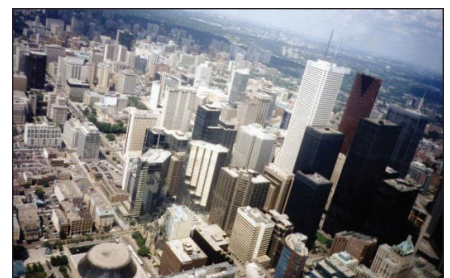
Вигляд крізь ту саму скляну підлогу

Окремо варто згадати численні установи української діаспори – кредитні спілки, мистецькі, молодіжні організації, газети, книжкові і музичні крамниці, ресторани – всього і не перелічимо. В То-

ронто центом українства є відома Bloor Street – йдучи нею, в мене склалося враження, що тут українська мова звучить частіше, ніж, скажімо, в нашій Ялті.

Також вражають канадські університети – перш за все своєю відкритістю. Наприклад, в університеті Торонто кожен з вулиці може зайти в універси-

тетську комп'ютерну лабораторію і перевірити свою електронну пошту. Тут залюбки нададуть будь-яку інформацію про навчання в університеті, можуть навіть екскурсію запропонувати (це мені особливо пригадалося, коли я ніяк не міг «витягнути» інформацію які ж документи потрібні для вступу в аспірантуру в моєму університеті). Бібліотеки тут працюють, як правило, до опівночі. Проте книжки треба здавати вчасно, а не встиг – можна кинути через спеціальний отвір (типу поштової скриньки) навіть вночі – тобто пояснення «було закрито» не проходить. Черг в бібліотеці теж не спостерігається, бо до книг вільний доступ, а на виході бібліотекар не записує їх у формуляр, а лише зчитує штрих-код, за яким вони реєструються на ім'я студента.

Крім Торонто та Оттави ми відвідали і Монреаль, що вра-

жає старою архітектурою, яка межує з сучасними хмарочосами.

Тут ми відвідали Канадське міжнародне радіо, а саме його українську студію, бо серед дев'яти мов, якими тут ведеться мовлення, є і українська.

А взагалі в Канаді є що подивитися – дарма, що населення тут в два рази менше, ніж в Україні – за територією Канада займає друге місце в світі.

Для початку треба знати іноземну мову

Спробувати взяти участь у CUPP може кожен студент, незалежно від спеціальності, проте обов'язковим є добре володіння англійською (чи французькою) мовою. На першому етапі відбору треба буде виконати декілька завдань – наприклад, написати есе на задану тему, окремим есе пояснити власне бажання участі у програмі. Також потрібно мати гарну успішність в університеті – додаються копії залікової книжки. Крім цього, заповнюється докладна анкета. Все це потрібно надіслати в Канаду до 1 жовтня. Якщо ваші документи пройдуть до другого етапу відбору, вас запросять на усну співбесіду в Київ десь на початку грудня. Крім того, у

Києві ви складете письмові іспити з іноземної та української мови (неймовірно, але деякі студенти умудряються скласти англійську, але завалити українську!). І все – якщо пощастить, ви у числі ще двох десятків українських студентів вже у травні поїдете на двохмісячне стажування.

Тим, хто пройшов відбір, програма оплачує переліт туди і назад та проживання в Канаді, також щотижня видається стипендія. Після прибуття в Канаду студенти приблизно тиждень живуть в Торонто в Інституті св. Володимира – це час для адаптації і подолання культурного шоку. В Оттаві, де проходить стажування, студентів селять у готелі в центрі столиці (10 хвилин пішки до парламенту) по 2-3 людини в номері. Там вони готують собі їсти самі, їжу купують на стипендію в супермаркетах – як звичайні канадці. Якщо заощаджувати, залишається на сувеніри.

Якщо коротко, то ніби й усе. CUPP – унікальна програма, що поєднує роботу, навчання та активний відпочинок. Шанс є у кожного – так що вперед! Всю детальну інформацію про програму дивіться на вебсайті www.katedra.org.

P.S. Зараз програма переживає не найкращі часи - фінансово. Якщо Ви можете допомогти або знаєте когось, хто бажає допомогти - зверніться, будь ласка, за електронною адресою вказаною на вищезазначеному сайті програми. ■

ПАМ'ЯТІ ВЕЛИКОГО УКРАЇНЦЯ

Roman TASHLEETSKY, CUPP'02

Пам'ятаю, ще в школі з курсу історії проходили тему про славетних українців за кордоном. Серед них чи не найбільше вразила мене постать Рамона Гнатишина, що був на той час генерал-губернатором Канади. Кілька років тому він пішов з життя. Ще студентом мені пощастило його зустріти.

Годі переоцінити те, що він зробив для України – чи то безпосередньо, чи навіть лише тим фактом, що українець досягнув такого високого і шанованого статусу в другій за розміром країні світу. І те, що в Україні це відомо далеко не всім, необхідно виправляти...

Для початку слід пояснити, що таке генерал-губернатор. Як відомо, канадська і британська політичні системи майже ідентичні. У Канаді, як і в Британії, немає президента, а найвища державна посада – прем'єр-міністр. Проте не менш важливою вважається і королівська влада (хоча часто розглядається лише як данина традиції), варто згадати королеву

Єлизавету II. Так ось, генерал-губернатор якраз і є представником королівської влади в державі. Тобто українець Рамон Гнатишин був представником британської Єлизавети II в Канаді!

Виглядає фантастично, особливо якщо ближче познайомитися з біографією Рамона Гнатишина: його дід з бабою, які емігрували з України були ще неписемними. В той же час його батько, син неписемних, вивчився на правника і згодом став сенатором. З цього часу Рамон (якому тоді було 6 років), відвідуючи засідання сенату, почав вникати в тонкощі політики і права. Пізніше Рамон закінчив університет Саскатчевану (місто, відоме численним українським населенням), де потім викладав протягом десяти років. У 30 років він став членом парламенту. Але вершиною його політичної кар'єри стало обрання 1990 року генерал-губернатором Канади, ким він залишався протягом п'яти років.

Рамон Гнатишин славився тим, що, займаючи високу посаду, залишався досить скромною і делікатною людиною з воістину королівським відчуттям такту і манерами. А також його любили за непересічне почуття гумору (українська кров), він, кажуть, був готовий зробити будь-що, щоб розсмішити оточуючих. Один з його друзів згадує, як вони пішли в ресторан. Рамон (якого на його ж прохання всі в Канаді називали просто Рей) замовив вино. Коли принесли – скуштував, поставив келих, і, схопившись за горло, впав на коліна. Офіціант вмиг сплотив, прибіг переляканий власник ресторану. Та раптом Рей встав і, ніби нічого не сталося, посміхаючись промовив: "Чудове вино".

Коли Рамона лише обрали генерал-губернатором, дехто з франкомовних закидали, що він не розмовляє французькою, а тому не дбатиме про франкоканадців. Але час показав, що Рамон Гнатишин однаково добре працював для всіх, через що незабаром став загальнонародним улюбленцем.

Після уходу з посту генерал-губернатора Рамон Гнатишин очолив одну з найбільших столичних адвокатських компаній. Саме в її офісі-хмарочосі він і приймав групу українських студентів. Дійсно, слід віддати шану людині, яка стільки досягла в житті і зберегла таку скромність: у розмові Рамон надзвичайно доступний і не створює жодних бар'єрів. Показує офіс, хвалиться працівникам, що має гостей з Укра-

їни, пригощає соком, показує фото з гумором коментуючи, як "невпопад" виграв в гольф у діючого на то час прем'єра Жа-на Крет'єна...

Рамон Гнатишин страждав від раку. Восени 2002 року йому зробили операцію, проте в грудні його не стало. В останню путь Рамона проводжали

найвищі представники влади Канади, а також численна юрба простих канадців. Рамон Гнатишин лишив по собі двох синів. ■

Канадсько-Українська Парламентарна Програма сама по собі є унікальною можливістю для українських студентів пройти стажування у парламенті Канади, дізнатися більше про політичну систему та устрій, культурне та соціальне життя країни. Хоча про справжню цінність та користь цієї програми дізнається лише після

її завершення, повернення додому, на Україну. Спочатку, КУПП – це жага нового досвіду, нових знань, нових пригод. Та коли ми занурюємося у це море непізаного, ми бачимо набагато більше очікуваного. Важко пояснити, що це. Але воно назавжди входить у наше життя, і я напевне можу сказати, що до міри визначає його. Випускників програми важко не відрізнити з-поміж інших молодих людей. Це надзвичайно енергійні особи, сповнені творчих ідей та практичних планів. Це широкомишлячі та відкриті індивідуальності, це блиск в очах і безмежна жага життя. Це люди, які творять майбутнє України, а не пасивно спостерігають за життям навколо них. ■

Ірина Темченко

Vasyl Davydovych on Parliament Hill

Roman BRUKH

National Technical University (Lviv Polytechnic)
Institute of Computer Sciences and Information Technologies
Malanchuk Family Scholarship
My MP: Borys Wrzesnewskyj, Toronto

Ottawa — Borys Wrzesnewskyj (Liberal) hosted a surprise meeting between Mr. Yaroslav Davydovych, former Chief of Ukraine's Central Electoral Commission, and the university student interns from Ukraine participating in the 17th annual Canada-Ukraine Parliamentary Program (CUPP). The special meeting took place in the historic East Block of Canada's Parliament.

On June 28th, 2004, Borys Wrzesnewskyj was elected Member of Parliament for the riding of Etobicoke Centre. He was re-elected to a second term on

January 23rd, 2006. Mr. Borys Wrzesnewskyj is the son and grandson of Ukrainian and Polish immigrants.

Throughout the 2004-05 presidential election crisis in Ukraine, Borys Wrzesnewskyj worked tirelessly to reach all-party consensus in Canada Parliament to support the struggle for democracy in Ukraine. Mr. Wrzesnewskyj spearheaded a unanimously accepted House of Commons motion on October 26, an emergency debate on November 24. He was instrumental in securing the Government of Canada's com-

mitment to send 500 election observers to Ukraine for the December 2004 presidential election.

Mr. Davydovych refused to sign off on the fraudulent second round of the 2004 presidential election and then testified before judges on the rigged voting during the Orange Revolution, was a personal guest of Mr. Wrzesnewskyj's during the Throne Speech and the opening of the Second Session of the 39th Parliament.

In his opening remarks to the gathering of CUPP students, Mr. Davydovych underscored the

importance of the interns using their opportunity to work in Canadian MP offices wisely. He expressed an enthusiastic readiness to work with young people, like the CUPP students, who are the future hope for Ukraine's full development into a democratic and civil society. He took the opportunity to share his views on the current situation in Ukraine and its relationships with the world. Following his comments, Mr. Davydovych engaged students in a question and answer session focussing on the electoral system in Ukraine and the current political situation, local power, decision making bodies, and many other issues.

During the second half of the evening, Mr. Wrzesnewskyj engaged in an informal and engaging discussion with the CUPP interns about Canada's parliamentary system, his observations as an official OSCE Election Observer during the recent parliamentary election in Ukraine, as well as his views about the current situation in Ukraine, Russia and the United States:

"It is always an honour to have an opportunity to engage and exchange views with CUPP interns when they come to Ottawa. Many of the young up-and-coming leaders of Ukraine are graduates of this worthy and forward thinking program, and I

am always re-energized by the idealism and commitment to making Ukraine a better place exhibited by CUPP interns. It is my hope that CUPP will continue to provide this important educational program helping these future leaders of Ukraine gain invaluable Western parliamentary experience," stated Wrzesnewskyj.

The Canada-Ukraine Parliamentary Program was established in 1991 to mark the centennial of Ukrainian group immigration to Canada by Mr. Ihor Bardyn who continues to run the program to this day. It is one of the most successful student internship programs that operates in the Parliament of Canada. ■

Мова, як важливий елемент національно-культурного відродження України

Ольга ЖДАНОВА
м. Луганськ, Україна

Olga ZHDANOVA

V. Dahl East-Ukrainian National University
5th year Faculty of Economics management
Ethel Rose Michael Makuch Scholarship
My MP: Maria Minna, Toronto

Українська мова є невід'ємною складовою України і незмінним знаком її особливості протягом багатьох століть. Не зважаючи ні на що, українська мова зберегла самостійність і, як результат, стала важливим чинником об'єднання українських земель і відродження української незалежності.

Українська мова - це не тільки засіб спілкування, а також скарбниця духовної і культурної спадщини українців. Вона також створює той мовний простір, який є при-

роднім для української нації. Збереження цього є необхідною умовою існування країни і основна матеріальна гарантія мовних прав українців.

Принципом для розвитку української мови і держави є мовне усвідомлення і гордість. Провідну роль в їх формуванні повинна грати українська інтелектуальна еліта, тому що, головним чином, це вище керівництво країни, яке особистим прикладом і зусиллями повинне декларувати престижність української мови, української

нації і держави. Вільне знання офіційної мови - є законним обов'язком кожного громадянина України. Головна задача уряду тут - це бажання і ясна програма дій по усуненню недоліків україномовного середовища, яке цілком може бути створено.

Я впевнена, що треба займатися питанням розвитку української культури, ґрунтуючись на західних стандартах. Сутність кроків держави по підтримці української мови складається в тому, що вона

повинна давати можливість усвідомлено вивчати рідну мову, беручи до уваги ті перспективи, які відкриваються з її знанням для самовдосконалення, самореалізації і повної реалізації конституційних прав людини.

Нам потрібно працювати над національними і культурним програмами, які б мали державну підтримку. Але дуже важливо, щоб це не перейшло в засіб політичного протистояння. Тут неможливо створити закон, який би регулював цей процес, то є моральне зобов'язання.

Особлива увага повинна бути приділена якості трансляції по телебаченню і радіо, щоб запобігти неякісному вживанню мови у масовому масштабі. Робота під час трансляцій повинна бути стандартизована. Введення нормативних вимог, щодо якості мови повинно стати обов'язковою умовою отримання дозволу на створення і показ освітніх та суспільних програм.

Ще одним фактором популяризації мови є врахування реакції людей на засоби залучення до мови. Наприклад, додавання українських титрів до російських фільмів не є раціональним, на мій погляд. Відмова від такого дублювання могла б зберегти гроші на створення українських фільмів. Титри - не той спосіб, за допомогою якого людям можна було б виховати любов до української мови. Повинні бути створені добре продумані засоби просування мови, має бути створена «мода на мову». Ця мода повинна бути скрізь - в дитячих садках, школах, університетах, медіа, книгах, музиці, кіно і т.д.

Наша мова і культура будуть популярними, коли, крім іншого, й українські книги і кінофільми стануть популярними. Тому що неможливо примусити людину читати українські книги або дивитися українські фільми тільки тому, що вони на державній мові. Вони ще мають бути й високої

якості. Треба створити такі умови, щоб з'являлося якомога більше українських книг і кінофільмів і потім, серед них обов'язково виникнуть роботи, які виявляться, прорвуться і будуть в значній мірі сприяти популяризації української мови.

Політика в області мови також повинна бути направлена на підтримку і збереження її в середовищі українських громад шляхом надання ефективної допомоги культурним і освітнім установам українців в інших країнах.

Успіх у відродженні національної мови і культури залежить від комбінації двох речей: колективної волі людей і в усвідомлених спробах національної еліти по просуванню в країні політики захисту національної культури. Немоżliво відродити націю без відродження мови. Це справа честі кожного свідомого громадянина Країни! ■

Україна

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СХІДНОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВОЛОДИМИРА ДАЛЯ

91034 Луганськ, квартал Молодіжний, 20-а, телефон: (0642) 41 22 26; факс: (0642) 41 31 60.

04.10.07 № 108.115-2015/15

ДИРЕКТОРУ KANADSKO-
UKRAINSKA PARLIAMENTARNA
PROGRAMA
ІГОРЮ БАРДИНУ
КАНАДА, ТОРОНТО

Ректорат університету з задоволенням сприйняв повідомлення про участь студентки факультету управління економікою Жданової О.С. в Канадсько-українській парламентській програмі 2007. Ми вважаємо, що такі заходи сприяють укріпленню товариських зв'язків між Україною та Канадою, всебічному розвитку студентської молоді, створюють умови для виконання культурної та політичної еліти України, сприяють інтернаціональному вихованню. Від імені ректорату висловлюємо Вам подяку за активну працю у втіленні цих благородних цілей.

Використовуючи нагоду, вітаємо очолювану Вами Програму з 17-річчям і бажаємо подальших творчих успіхів на благо України.

З повагою,

Ректор проф. Голубенко О.Л.

МІНІСТЕРСТВО
ФІНАНСІВ УКРАЇНИ

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ ФІНАНСІВ ТА
МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ

Україна, 01601, м. Київ-601,
вул. Чигорін - 57
Тел.: (044) 529-2555, 226-26-72
Факс: (044) 2866275

MINISTRY
OF FINANCE OF UKRAINE

UKRAINIAN STATE UNIVERSITY OF
FINANCE AND INTERNATIONAL
TRADE

57, Chigorin st., 01601
Kyiv-601, Ukraine
Tel.: +380-44-529-2555, 226-26-72
Fax: +380-44-286-6275

8 жовтня 2007

Організаторам
Української
Програми

Канадсько-
Парламентської
програми

ВІТАЛЬНИЙ ЛИСТ

Від імені Українського державного університету фінансів та міжнародної торгівлі вітаємо Канадсько-Українську Парламентську програму з 17-ою річницею. На наш погляд, Програма, яку Ви організовуєте, сприяє обізнаності української молоді щодо демократичних процесів, дає можливість розвивати професійні навички, робить вагомий вклад в становлення української державності.

Український державний університет фінансів та міжнародної торгівлі широким баченням подальшого розвитку, продовження та налагодження плідної співпраці з діловими партнерами, залучення та кваліфікованих випускників.

Для нас з великою честью участь у щорічній програмі магістранта нашого навчального закладу Регуша Л. Гадасмо, що його набути професійні якості та працелюбність дозволять йому себе гідно зарекомендувати як успішного учасника Програми.

Дозвольте ще раз висловити Вам свої найширші вітання, повагу та сподівання на подальшу співпрацю в майбутньому!

З повагою,

Проректор з наукової роботи та міжнародних зв'язків І.О. Білорус

INTERVIEW

On June 28th, 2004, Borys Wrzesnewskyj (Liberal) was elected Member of Parliament for the riding of Etobicoke Centre. He was re-elected to a second term on January 23rd, 2006.

A native of Etobicoke, the son and grandson of Ukrainian and Polish immigrants, Borys Wrzesnewskyj is one of the most successful politicians nowadays.

Borys Wrzesnewskyj attended Humber Valley Village Public School, transferring to Upper Canada College to complete his high school education with distinction. From there, he went on to complete his B.Com at Trinity College, University of Toronto, before taking over the family business at the age of 22. Mr. Wrzesnewskyj is conversant in French, Polish, Spanish and Ukrainian.

Since his university days Mr. Wrzesnewskyj has been keenly interested in the promotion of civil and human rights, and has dedicated much of his life to promoting tolerance and assisting various communities in a number of humanitarian causes both here and abroad.

In the late 1980s to 1991 Mr. Wrzesnewskyj worked with former Soviet political prisoners to help establish democratic fronts in the former Soviet Union.

The Wrzesnewskyj family has also funded and organized both relief efforts for orphans, and post-secondary scholarship funds for promising students in need in Ukraine throughout the 1990s to early 2000s. In 2004, the Wrzesnewskyj family foundation donated to several Canadian NGO

organizations to send election observers to Ukraine, including \$250,000 to the University of Alberta's Canadian Institute of Ukrainian Studies to establish the Ukraine Transparency and Election Monitoring Project.

Throughout the 2004-05 presidential election crises in Ukraine, Borys Wrzesnewskyj worked tirelessly to reach all-party consensus in Canada's Parliament to support the struggle for democracy in Ukraine. Mr. Wrzesnewskyj spearheaded a unanimously accepted House of Commons motion on October 26, an emergency debate on November 24, and another unanimously accepted motion on November 25. He was instrumental in securing the Government of Canada's commitment to send 500 election observers to Ukraine for the December 2004 presidential election.

He is a true friend of Ukraine. This year he has accepted two interns from Ukraine: Ruslana Kostina from Mykolaiv and Roman Brukh. from Lviv.

An interview with Borys Wrzes-

newskyj MP from Toronto, conducted by CUPP'07 Intern Ruslana Kostina.

RK: What is most exciting in your job?

BW: It's difficult to choose. What satisfies me is when you truly feel that you've impacted on people's lives in a positive way. Especially in a key moment of history when you are able to positively influence the course of events in international circumstances.

RK: Would you recommend entering the field of politics to young persons?

BW: No. Politics is a difficult undertaking and it's not for everyone. Often the power of government structures attracts people, usually for the wrong reasons. It is not only power, but the stewardship over millions of dollars and other resources. Some people enjoy the prestige of the job but it's dangerous when a politician demonstrates a weakness for money, fame or power, and when such an individual ends up in the job of a politician. Even those

Alla Myshalova, Oksana Keutina and Ruslana Kostina at Fort Henry.

who come into politics for the honourable reasons and who wish to contribute their skills to the country, should be forewarned that politics is a rough game.

RK: *How do you evaluate the role of youth in the state-building process?*

BW: Unfortunately, youth don't play as substantive a role as one would hope. This is because of a lack of experience and resources. On the other hand political decisions effect youth much more than more mature individuals. For example, compare a 70-year old person who devoted 5-10 years to politics. That's a small period in his or her life. And for a 20-year old person, that would amount to half of his or her life.

RK: *What is your assessment of Ukrainian youth? Are they different from Canadian youth?*

BW: From the point of view of a casual observer I would expect that Canadian youth would have more opportunities to see the world and to understand its processes. Though I also don't wish to underestimate Ukrainian youth.

RK: *What is your opinion about the presence of a student Intern from Ukraine in your office? Do you think the Interns experience in the Canadian Parliament will in any way help Ukraine?*

BW: I encourage interns to come into Parliament, not only from Ukraine but from all over the world. As a matter of fact, I have had interns in my office from Ukraine, the United States and Canada. Though the work in the office is not always thrilling it allows students to gain a better appreciation of how politics works, especially those who are

from other countries. The students who come from Ukraine are not just average students.. They usually go on to play an important role in their society, and the internship may open for them greater opportunities and challenges in the future.

When they return back home they have more instruments, information and knowledge at their disposal.

RK: *Thank you Mr. Wrzesniewskyj.*

Ruslana KOSTINA

Admiral Makarov National
University of Shipbuilding,
Mykolaiv

5th year Faculty of Applied
Linguistics

Raynell Andreychuk Scholarship
My MP: Borys Wrzesniewskyj,
Toronto

Time to move on forward Terminating CUPP

In 2010, the 20th CUPP Program is scheduled to take place in the Canadian Parliament. **Should this be the last CUPP Program?**

I have not taken part in CUPP yet, but I really want to. I cannot imagine the closing down of the CUPP Program. Therefore contemplating that the 2010 CUPP program might be designated as the last one, sounds to me like a funeral to the dreams and desires of hundreds of young people in Ukraine like myself who want to acquire more knowledge, gain new experience and unite to better serve our country.

I am sure that if young people are benefiting from a program, it

should be supported and it should continue.

On the other hand, if you are thinking about refocusing the program and introducing another perspective due to realistic considerations, such as the fact that the organization and preparation of the yearly programs which are this year into their 17th year, is very time consuming for a volunteer organization, or that the funding is decreasing or insufficient to support the program, then a further discussion is warranted.

But anyways, it is you who will take the final decision and consider the benefits of the transfor-

mation. As I understand the proposal, you are proposing to use the available funds in another way. I can admit that this is also a valuable opportunity to reward Ukraine's best and brightest with an opportunity to continue their studies abroad.

However, I think that if CUPP is transformed into a university focused scholarship program it likely will create a unique "CUPP Society" which could have its own benefits. But I fear that the large CUPP Alumni Circle and those willing to participate to communicate and exchange information, knowledge and views will gradually fade away or dissolve.

At present I consider the CUPP Program a TEAM effort and a TEAM activity. If transformed it will become an individual or solo endeavor.

For CUPP 2008, CUPP 2009 and CUPP 2010 should the composition of the CUPP Interns be reconfigured, so that **half of the participants are undergraduate students and half of the participants are CUPP Alumni of the past 20 years?**

It is an interesting idea to combine undergraduate students and alumni as it would be easier for the new participants to get accustomed with the program. But in my opinion the number of alumni should be much less than the number of new students.

What would be the benefits of a CUPP Alumnus participating in an internship in the Canadian Parliament for the second or third time?

I have heard from some of alumni that the time in Canada went by very quickly and they failed to fully accommodate to the new environment in Canada and to realize their potential in full, during such a short period of time. Presumably CUPP Alumni would be more active and resourceful if they got another chance to work in the Canadian Parliament.

I also think that the programs planned for the alumni should require a higher level of participation and higher degree of their professional and organizational skills than those planned for the first time participants.

We should discuss the benefits to both-the CUPP Alumni and the Program.

I think that it would be more efficient and beneficial for both-the program and alumni to meet to discuss the proposal and the ideas. I also think that Alumni

can also help with fundraising as many of them have established themselves and are very successful in their careers.

Should there be any new/revised conditions placed on CUPP Alumni who decide to return to Canada to participate in a second or third CUPP Program?

I think that from the point of view of the Program another opportunity to work in the Canadian Parliament should be given mostly to those who have been involved actively in the civil society movement in Ukraine after their Internship in Canada or who have been connected with rule of law, democratic reform and state building projects.

Yaryna KOBEL

University of Lviv (Ivan Franko National University)
3rd year student Faculty of Law
My hometown: Lviv

One of the CUPP 2007 Assignments was to write a critique of the article **Shifting Civilizational Borders in Modern Ukraine** by Dennis Soltys a lecturer at the Kazakhstan Institute of Management, Economics and Strategic Research in Almaty. Soltys suggests that **Samuel Huntington**, the author of **The Clash of Civilizations** is mistaken when he delimits the cultural divide between East and West, in Ukraine. The following critiques by CUPP 2007 Interns, take up the debate.

"DO NOT DELIMIT UKRAINE"

Olga KROYTOR

My hometown: Yalta

University: Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv
Law and International Relations

My CUPP Scholarship: Justice Walter Surma Tarnopolsky Scholarship

My CUPP MP: Michael Ignatieff, Toronto, Ontario

The article by Dennis Soltys raises a number of controversial questions which are still urgent despite the article being written a year and a half ago. I would like

to speak to a few of them – the ones which are the most burning, to my point of view.

I agree with the author's assessment that Ukrainians are

very open to new ideas and changes. Indeed, Ukrainians tend to accept new trends much quicker than, for instance Russians. And I would like to add one more

reason for the Ukrainians open-mindedness to changes, namely the geographical position of Ukraine which puts it on the crossroads of Europe and Asia, North and South, East and West. There have always been foreign people in Ukraine – since the times of Kyivan Rus (remember the well-known trade route in the 9th and 10th centuries of the Varangians to the Caspian Sea and Constantinople). As a result of these historical exchanges and meetings Ukrainians are open-minded and welcome change.

The church issue is very problematic. Personally I live in the region where the majority (if not all) of the Orthodox churches belong to the Moscow Patriarchate. Nevertheless in everyday life most people do not devote much attention to it. Of course it is always a great event and a large celebration when a new church is opened – of whichever Patriarchate. God is one for everyone and when we go to the church we

praise Him and not the Patriarchate. People who attend church understand it.

Ukraine is a blossoming country – and the evidence lies in the growth of the Ukrainian identity, which is definitely moving eastward! There is more and more Ukrainian language heard in Crimea and Eastern Ukraine. And one should admit that it is very positive that these changes are coming mainly from people, and not only from government institutions.

In Kharkiv there already exists a chapter of Plast Scouting Organization which includes youngsters not only from Kharkiv but also from Luhansk, Kramatorsk and Donetsk. They are very active indeed in organizing and attending recreational and educational camps, and supporting community activities. Ukrainians from southern and eastern regions now study their language, history and culture from their early childhood. It is really a great achieve-

ment as most people of my generation in their early years were deprived of studying and living in their native culture in Southern regions.

That is why the imaginary border of the Ukrainian identity has shifted quite a distance eastward, and it seems to me that the delimitation as used by Samuel Huntington in his "The Clash of Civilizations" does not apply in Ukraine. There are conscientious young people in every region throughout Ukraine. They love their country and are eager to demonstrate their patriotism by doing something meaningful for Ukraine. Something which John F. Kennedy called upon the youth of America to do, when he said "ask not what your country can do for you, ask what you can do for your country". There is ever-growing evidence that Ukraine is gradually becoming a much more unified country with a strong national ideal. Do not delimit Ukraine! ■

Five minutes before departure from Boryspil airport.

A. Myshalova and O. Zhdanova in front of the Parliament.

MP Borys Wrzesnewskyj, Amb. Ihor Ostash, MP Maurizio Berilacqua with CUPP Interns at Ottawa UPBA Pub Night.

Born to be Ukrainian.

Irena Mazur with Vickie Karpiak.

Left:
CUPP
Documentary
Filmmaker
Vitaliy Lipich.

Right:
In the hands
of fame
(R. Kostina).

Olya Zhdanova introduces
Speaker of Parliament Peter Milliken.

Meeting with professors Perlin and Pentland
at Queen's University.

CUPP interns at St. Vladimir Institute.

CUPPers with Dr. Markian Shulakewych
and UPBA Ottawa President Bob Seychuk at Pub Night.

Program Director I. Bardyn with the
Ambassador of Ukraine I. Ostash.

Lost in Ottawa
(A. Porayko and R. Brukh).

Junior Chabursky
with CUPP intern O. Pertsovskyj.

Official reception at the Ukrainian Embassy.

Royal Military College welcomes CUPP interns
R. Kostina, A. Myshalova, O. Kelutina.

Paul Migus instructs Irena.

Senator Raynell Andreychuk
with Oksana Kleutina.

We are from Ukraine!

Throne Speech Day.

Trip on the boat.

"Sir, how do you get to Parliament" Andriy Olenyuk.

CUPP interns meeting with William Teron.

Party at Lyubomyr & Lesia Chabursky's Home.

Meeting with MP Michael Ignatieff, Toronto.

Vitaliy Lipich presenting hand-embroidered rushnyk to his MP Peggy Nash.

Contact Us

Chair of Ukrainian Studies Foundation
620 Spadina Avenue
Toronto, Ontario, Canada M5S 2H4
Tel.: (416) 923-3318
Fax: (416) 234-9114
www.KATEDRA.org

CUPP 2007 Interns Thank the Following Members of Parliament who made our Internship a memorable experience:

1. Maurizio BEVILACQUA –Ontario
2. James BEZAN - Manitoba
3. Rick DYKSTRA –Ontario
4. Dean Del MASTRO, Ontario
5. Peter GOLDRING - Alberta
6. Michael IGNATIEFF - Ontario
7. Judy WASYLICIA-LEIS – Manitoba
8. Dan McTEAGUE - Ontario | 9. Inky MARK – Manitoba
10. Maria MINNA – Ontario
11. Peggy NASH – Ontario
12. Mario SILVA – Ontario
13. Roy CULLEN - Ontario
14. Peter STOFFER – Nova Scotia
15. Andrew TELEGDI – Ontario
16. Borys WRZESNEWSKYJ - Ontario |
|--|--|

EAST OF LUHANSK LIES THE GATEWAY TO EURASIA

Lyubomyr REGUSH

Ukrainian Academy of Foreign Trade, Kyiv
 My CUPP Scholarship: Ramon HNATYSHYN Scholarship
 My MP: Mario Silva, Toronto, Ontario

Generally I agree with the conclusions of Dennis Soltys and specifically "that it is a mistake to delineate and move Europe's eastern border to correspond to Ukraine's western border", with Poland.

Ukraine is de facto an integral part of Europe, a fact confirmed by European and world history but also by European countries after the fall of communism and the soviet system. Ukraine like the rest of Europe share and support democratic choice and institutions and it is upon these values that Ukraine strives to rebuild its state.

I also agree with the author that Russian foreign policy created divisions or gaps within Ukraine internally and this foreign policy was used by some Ukrainian politicians in their internal political games especially during National elections.

Generally the older generations in Eastern Ukraine speak Russian and long for their recent common past. This is so, because many Russians were moved into Eastern Ukraine during Stalin's

rule. Their Russian language and their church - the Russian Orthodox Church-Moscow Patriarchate where Russian is spoken exclusively, are their ties to their past.

Unfortunately this church promotes the policy of the Kremlin government and for example the Russian Orthodox Church - Moscow Patriarchate opposed and blocked the process of the unification of all Orthodox churches in Ukraine into a single Orthodox Church of Ukraine. This example is the result of five centuries of Russian colonial rule over Eastern Ukraine.

A fair number of Ukraine's population supports President Yushchenko's policy of support for Ukrainian culture and its independence. Unfortunately, this initiative by the President began at a time when the media and information sectors were taken over by oligarchs who for the most part are ambivalent to the growth of the Ukrainian identity or who openly side with the Russification influences from the north.

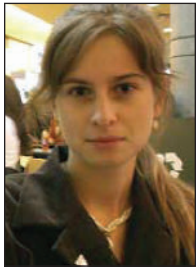
The majority of Ukrainians

support integration with Europe and identify with united Europe's practices such as the rule of law, freedom for press and mass media and increased living standards.

The main value which Ukrainians cherish is that they have the right to choose, in elections, associations and travel. And they look forward to free elections, ever more transparent, and free of intimidation. They want to decide their future without interference.

Following the Orange Revolution, there is a new perception of government. It is elected to serve the people and not to serve special interests. There are indicators which auger well for the future of Ukraine. Currently the GDP growth rate is one of the highest in Europe and in spite of some setbacks Ukraine is becoming more attractive to investors and travelers.

The border of Europe remains the eastern border of Ukraine. East of Luhansk lies the gateway to Eurasia and Samuel Huntington's cultural East. ■

CUPP Meets Yaroslav Davydovych

Ruslana KOSTINA

Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Mykolaiv
5th year Faculty of Applied Linguistics
Raynell Andreychuk Scholarship
My MP: Borys Wrzesnewskyj, Toronto

Today is October 16th, the second day of our internship in the Canadian Parliament, and since our arrival in Canada on the 9th, one of the most interesting days, to date. And we've already met with a Ukrainian Newspaper editor, a financial expert of one of Canada's major banks, the President of the Atlantic Council of Canada, an Ottawa historian and expert on the history of Parliament Hill as well as the CUPP Director and his volunteer staff.

Today we met and participated in interesting discussions with two prominent friends of Ukraine. One a native Ukrainian on an official visit to Canada and the other a Canadian with a Ukrainian soul, through and through. These two are friends, intellectually stimulating, both active in politics of their countries, both upholding fairness and truth, and both loyal to their countries and struggling for a better future.

One of them is my current boss – Borys Wrzesnewskyj a Member of Parliament from Toronto and the other a well-known person and participant in Ukraine's current life – Yaroslav Davydovych, the former head of the Central Electoral Commission of Ukraine. Both are important to write about. I do not know two other individuals as frank and as determined and positive in their outlooks. I am fortunate to be doing my internship with Borys Wrzesnewskyj and doubly fortunate to have the opportunity to meet with Yaroslav Davydovych during his visit to

Canada.

Borys Wrzesnewskyj made introductory remarks and greeted his colleague from Ukraine, in Ukrainian in the Parliament of Canada.

Next Yaroslav Davydovych took the microphone and greeted us, as if we were back home. But that's because we have in the brief stay in the Canadian Parliament felt like we are at home. Not because this Parliament resembles anything at home, but because the people who work in this Parliament are open, warm, friendly and accessible.

Yaroslav Davydovych first asked all of us to use our time wisely during our internship (like our Pan Baryn has preached to us from the outset), and expressed his readiness to work with young people like ourselves, since he believes that those who qualified to come to Canada for the CUPP Program are invaluable to Ukraine's future development into a truly democratic and open society and have the potential to become true leaders of our nation.

He briefly described the situation in Ukraine and its relationships with the world and asked us to tell everyone we meet that Ukraine is on its way to democracy and it is on the right path. Events such as elections, change of government, infusion of new persons and so forth, do not necessarily inhibit the country's economic growth or day-to-day life, but in fact - help to correct mistakes and refocus

government unto the right path.

When we had a chance to ask questions, they seemed to flow without end. Yaroslav Davydovych answered each one of them and shared with us his observations and conclusions about the current political situation in Ukraine, local power, decision making, the electoral system, etc. What seemed most important was his idea of changing the way we elect our members of parliament on September 30th.

He considered the election of parliamentarians from lists, which were compiled by unknown persons under unknown guidelines to be unworkable. He convincingly expressed his opinion about the various parties in Verkhovna Rada and the manner in which the Central Electoral Committee operates.

To the question why he has not joined a political party (each of them would be happy to accept him), he said that he is not ready to fully support one party, and he even left his former position because he didn't want to be influenced by groups who try to influence the decisions of the CEC.

At the end we told Yaroslav Davydovych about our CUPP Program. He was surprised by the level of its organization and by the results we have achieved. We also let him know that it is under the threat of closing and asked him to use all his possible avenues and possibilities to let the program survive. Hopefully with sup-

port from our Ukrainian side. We asked him to let our politicians and cultural leaders know about CUPP and support it as much as they can, and Pan Yaroslav agreed with us that it is extremely important and promised to do his best to help us.

The formal meeting at once changed into an informal and cheerful gathering as soon as the student's pizza and Coca-cola arrived. We stayed to talk about Ukraine, politics and youth.

When the head of the Electoral Committee left Borys Wrzesnewskyj remained with us to continue our discussion. He

told us about himself and defined his views about the situation in Ukraine, Russia and the US. He seems to be so reasoned and understanding in his opinions, that each of us got to like and respect him just in our first meeting.

But too soon our meeting ended because Borys had to enter the House of Commons to listen to the Throne Speech. But he promised to meet with us again, soon. We are already looking forward to this.

I wish all politicians were like these two! And I regret what we currently have back home in our Parliament. But we must believe

that our generation of young enthusiastic, active people without preconditioned biases and with sincere goodwill in our hearts will soon change it all at home and will follow the example of true leaders such as Borys Wrzesnewskyj and Yaroslav Davydovych.

We've only just begun our internship but already we have met fascinating personalities and tonight await our fate as interns and the fate of Canadians as to whether there will be an election called. But hey, we Ukrainians are ready. So bring on the future. Or is it back to the future? ■

CUPP meets MP Peggy Nash

Vitaliy LIPICH

My hometown: Lutsk

Lesya Ukrainka Volyn University, English Language & Literature

Antin Hlynka Scholarship

My MP: Peggy Nash, Toronto, Ontario

OTTAWA – Toronto MP Peggy Nash met Ukrainian interns from the 17th annual Canada-Ukraine Parliamentary Internship Program who are currently working on Parliament Hill. Ms. Nash introduced the interns to her daily work schedule, outlined the main principles of the New Democratic Party, and shared her opinion on how the government and the parliament should work to meet the needs of millions of Canadians.

As Ms. Nash has recently returned from the Organization of Security and Cooperation in Europe (OSCE) observation mission in Ukraine, a considerable part of the discussion was devoted

to Ukraine, the parliamentary election and its politics. "I was impressed how much work, people in Ukraine have put into the elections to make them free and democratic" said Peggy Nash.

Interns who have been sponsored to come to Canada by the Ukrainian Diaspora enquired about Ms. Nash's work for the large Ukrainian community in her riding. The MP acknowledged the immense contribution of the Ukrainian community in the building of the country and stated that she will continue to advocate the interests of many Ukrainians in Canada. Among her achievements Ms. Nash men-

tioned her bill titled "Once in a Life Time" that would allow a Canadian citizen or permanent resident to make a "once in a lifetime" sponsorship of a relative not normally considered to be in the family class under existing rules. The bill found support and appreciation in the Ukrainian community across the country.

"It was great to meet a Member of Parliament who is so knowledgeable about Ukrainian affairs and who sincerely wants to work for the local Ukrainian community through legislative work in Canada and support Ukraine through international efforts," concluded Vitaliy Lipich. ■

BANDURA – THE SOUL OF UKRAINE

Andriy PORAYKO

Ivan Franko National University, Lviv, Law faculty
Mazurenko Family Scholarship
My MP: Hon. Maurizio Bevilacqua

Sing! Ukrainian song, sing!

What emotions or impressions does a person experience when hearing these words? Usually – nothing special. But on Saturday night in Ottawa, Canada, during the concert "Bandura - the Soul of Ukraine" given by the Taras Shevchenko Ukrainian Bandurist Chorus, the large audience lived through some incredible emotions...

Joy and happiness, shouts of BRAVO! and MOLODTSI! was heard from every corner of the concert hall. Some were brought to few tears - of happiness...

We heard a repertoire which included songs such as "The Ash Trees", "People, Save Our Song!", "Bayda", "The Battle at Konotop" and many others. What was very interesting that the Chorus members are made up of performers of all ages - from some very young musicians and singers to some

senior members.

When enjoying the sound of the bandura, you start remembering the famous episodes of the Cossacks, and their battles to protect the homeland. In its soul the Chorus sings about God, truth, freedom, honour and pride. It's very reassuring to know that Ukrainian traditions are being passed on from one generation to another. Hopefully it will continue to prosper for centuries. "I Kozat "tomu rodu nema perevodu!" (The Cossack generation will not disappear!)

The historical path of the Shevchenko Chorus has not been an easy one.

It was formed in Kyiv in 1918. Under the direction of bandura virtuoso Vasyl Yemetz the first Chorus initially had 15 members. Even during the difficult political times and repressions of Ukrainian artists he managed to

maintain and develop a professional chorus of bandura players and singers.. In the 1930's and 1940's the Chorus members were prosecuted by both the Soviets and the Nazis. Later, in 1949, many of the Chorus members immigrated to North America where they were able to continue the tradition of the bandura.

The Chorus has performed 600 concerts in 30 countries and has released 6 CD's that are very popular all over the world. And this is not a surprise since their music and song attract many in the non-Ukrainian field.

I am extremely proud of the fact that Ukraine has such loyal sons who, being thousand of kilometers away from their Motherland, maintain and pass on the Kobzar's dumy and Cossacks' songs from generation to generation, from heart to heart and from soul to soul. ■

UKRAINE: A VIEW FROM THE OUTSIDE

(Meeting with Professor Dominique Arel,
Chair of Ukrainian Studies at the University of Ottawa)

Diana GLADKA

Yaroslav the Wise National Law Academy, Kharkiv, Law and International Relations

My Hometown: Okhtyrka

My CUPP Scholarship: Michael Starr Scholarship

My CUPP MP: Hon. Dan McTeague, Toronto, Ontario

None of us, CUPP'07 Interns knew whom we would meet and what we would hear on a rainy afternoon at the University of Ottawa. That meeting with Professor Dominique Arel, Chair holder of the Chair of Contemporary Ukrainian Studies, provided us with fresh food for thought... He welcomed us with smiling eyes and unconcealed interest. No less eager were we in anticipation of meeting Professor Dominique Arel. He was one of the keynote Conference speakers on the Holodomor of the 1930's in Ukraine, at the Danyliw Seminar organized by the Chair on October 12-13. Another fact which intrigued many of us was the fact that neither Professor Dominique nor his students attending the meeting had any Ukrainian roots.

Professor Arel spoke to us about the Chair, its activities, goals and the very essence of the work. It appears that the Chair of Contemporary Ukrainian Studies serves as the centre for scientific discourse on the political, sociological, anthropological and cultural issues of Ukraine's contemporary history. One of the most important events organized by Chair is holding of annual Danyliw Seminar which gathers prominent scholars – specialists in Ukrainian history and politics, cultural and social life from all over the world. Many of them have Ukrainian names, but this is not the case with the main organizer and leader of this Seminar and Chair itself – Professor Arel. The more he spoke about Ukraine, its history and current events, the

more impressed by his knowledge and awareness we became. Finally the natural question emerged, namely why did he choose the field of Ukrainian studies and why was he so dedicated to studying this country.

Dominique Arel smiled and paused for a few seconds. His answer was so obvious to himself and so unexpected to us. In Professor's words, the recent period of Ukraine's history is very interesting and important. And the reason is that "Ukraine has an extremely open society". It changes rapidly and, what is even more important, – unpredictably. These are the features that attract scholars most of all. In Canada, for comparison, very few things change when a new Government comes into power, notwithstanding whether it is Liberal or Conservative. The country carries on in its predictable way. Whereas in Ukraine most aspects of country's political and economic life are influenced by the ruling politicians. It seems that we Ukrainians living in Ukraine are looking for stability and harmony in our homeland, while Western scien-

tists follow Ukraine's internal upheavals and changes with great interest. And they continually broaden the field of their investigations through Conferences and research.. Taking into account the fledgling age of Ukraine's independence, its glorious and tragic history, the mix of nations and language issue, the unique combination of soviet roots and steadily growing seeds of democracy... we can begin to understand how all these aspects and developments captivate and attract the scientific world of the academia.

So unexpectedly for us, thanks to Professor Arel we learned the undeniable truth that Ukraine is interesting to historians and political scientists and is important not only to Ukrainians but to the rest of the world as well. What did we, Ukrainian students from across Ukraine, feel at that moment? Astonishment, pride... and something even more important: we realized that we – the new generation of Ukraine, have to build the prosperous future of our country while the entire world is following each step we take, with keen interest and hope. ■

СТАТУС ВОЇНІВ УПА

Andriy PORAYKO

Ivan Franko National University, Lviv, Law faculty
Mazurenko Family Scholarship
My MP: Hon. Maurizio Bevilacqua

Я погоджуюсь з Віктором Ющенком частково, адже питання діяльності УПА досліджувалося протягом багатьох років і тому, якщо в когось виникають сумніви, то наведу декілька аргументів.

Що є головною проблемою дослідження? – Чи надати воїнам УПА статусу ветеранів війни, чи не надавати...

Як на мене, то відповідь дуже проста і знаходиться на поверхні. Ветеранами війни, відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», є особи, які брали участь у захисті Батьківщини чи в бойових діях на території інших держав.

Як ми бачимо, УПА дійсно брала участь у захисті Батьківщини. А це означає, що її солдати підпадають під законодавчо визначену категорію Ветеранів війни. Якщо в когось виникають сумніви, чи була УПА воюючою стороною, моя відповідь: так, була. Більше того, вона боролася на 3 фронти: проти німців, проти поляків і проти радянської армії.

Багато противників УПА висловлюють міркування, що Армія була частиною німецького війська і брала участь у Геноциді проти євреїв, а також сприяла польським окупантам. Я вважаю, що це – повна нісенітниця, нав'язана радянською ідеологією протягом

десятиріч.

Отож, по-перше, Статут УПА, написаний у серпні 1943 року, чітко встановив мету її діяльності, а саме – «домогтися вільної, процвітаючої та незалежної української держави». Тобто, простежуються ідеї самостійності України.

По-друге, головним завданням УПА було: оборона та звільнення українського населення як від радянської, так і від німецької окупації. Згадаймо, навіть, повстання на Поліссі і Волині проти німецького терору і радянських партизанів.

По-третє, ті ж самі німці робили спроби знищити УПА масовими акціями (наприклад, наступ генерала фон дем Баха і бій за Камінь-Коширський влітку 1943 року).

По-четверте, в жовтні 1943 року Армія виступила проти здачі контингентів і вивозу молоді до Німеччини, за що її члени зазнали репресій.

По-п'яте, Роман Шухевич розформував військову частину батальйону Нахтігаль, коли німці заарештували націоналістів (6 липня – Степана Бандеру і Ярослава Стецька), які 30 червня 1941 року проголосили незалежність України.

Окрім того, Тарас Бульба-Боровець (отаман УПА – «Поліська Січ») зазначав, що Армія визнає лише ту державність, яку проголосила суве-

ренна Україна 1918 року. А це означало, що в складі Нацистської Німеччини Україна не повинна була існувати.

Наступне – Нюрнберзький трибунал відкинув радянські аргументи, що УПА співпрацювала з нацистами.

Врешті-решт, задамо питання: Хто боровся в 1941-1945 роках і протягом наступних десятиріч за незалежність України? Хіба радянська армія? То чому, дискутуючи на цю тему, ми запитуємо думку солдатів, які теж, поряд з нацистами, винишували український народ!

І таких аргументів можна наводити ще дуже і дуже багато. Тільки питання - Навіщо? Очевидним є той факт, що УПА боролася за самостійність України. Це була окрема армія, яка виступала проти як радянської системи, так і проти німецьких окупантів. Протягом багатьох років українці жили в брехні, яку нав'язувала їм партійна система, що буцімто УПА – колаборанти нацистів.

На завершення додам, що ми не повинні забувати про людей, які віддали своє життя за, власне, незалежність України... за нашу незалежність. Більше того, Верховна Рада України повинна на державному рівні визнати воїнів УПА як ветеранів Великої Вітчизняної Війни! ■

КАНАДА: ЧИЯ ТО ЗЕМЛЯ?

Dmytro PANCHUK

Ostroh University, Romance and Germanic Languages

My hometown: Dubno, Rivne region

Christina Bardyn Scholarship

My MP: Judy Wasylycia-Leis, an NDP Winnipeg North, Manitoba

Незвично теплого і сонячного осіннього дня чергова група з 20 українських інтернів Канадсько-Української Парламентарної Програми прибула до Канади і була тепло прийнята в аеропорту Торонто. Як не дивно, я зовсім не відчув цього дещо зловісного відчуття, що буває, коли потрапляєш в іноземну країну. Навіть навпаки, давались взнаки легкості і заспокоєння. І це було зовсім не тому, що я вже відвідував Канаду раніше, а передусім тому, що я почувався як вдома, коли мене зустрічали мої заокеанські співвітчизники. От тоді то я і задався питанням: «Хто власне зробив Канаду такою, якою вона є сьогодні: багатокультурною, процвітаючою і гостинною землею?»

Вже більше сотні років пройшло з того часу як перші українці ступили на канадську землю. Тими першими мужніми людьми були Іван Пилипів та Василь Єленьяк, що приїхали на запрошення канадського уряду освоювати та заселяти дікі канадські прерії. Утікаючи від переслідувань та злиднів на своїй прабатьківській землі, все більше і більше українців покидали свої краї та прямували до Канади. Вони засновували школи, ферми і громади по всій Західній Канаді, перетворюючи її з вітряних і незайманих степів на густо заселену і плодючу житницю, відому своїми безкраїми пшеничними полями, чарівною природою і рішучим характером людей. Од-

ним словом, вони перемагали суворий клімат та несприятливі обставини і продовжували підкоряти прерії.

Щоправда це було далеко не легкою справою стати можним на землі, призначеній під гомстеди. Новоприбулим потрібно було важко працювати і докладати колосальних зусиль, щоб заробити собі на прожиття. Спочатку змагаючись із кліматом і неродючими землями, потім – із упередженістю уряду, українці продовжували пускати корені і будувати свою другу батьківщину за океаном. Серед них були великі лідери і просвітники, що від імені громади вимагали рівності прав для своїх співвітчизників, стверджуючи, що Канада більше не буде двомовною і двокультурною країною, а багатомовною і багатокультурною.

Їхні заклики були нарешті почуті у палатах парламенту, коли у 1964 році Сенатор Павло Юзик у своїй промові проголосив Канаду багатокультурною державою. Це справило глобальний вплив на історію і характер канадців, що почали потроху приймати і розуміти реальний образ своєї країни, і те, що вона стала живим та активним суспільством. Як наслідок, Канада сьогодні – зразкова держава, що горда своєю багатокультурністю, завдячуючи цьому до великої міри далекоглядності українців.

Заснувавши Греко-Католицьку і Православну Церкву в

Канаді, українці продовжили свою важливу духовну і культурну місію щодо збереження на своїй другій батьківщині місця для своїх дітей і їх виживання як культурної групи. Найбільш вражаючим моментом при спілкуванні з канадськими українцями є цей спільний дух і відчуття єдності, що притаманні нам усім.

Найважливішим з усього є їхня любов до української мови, що збереглася в своєму первинному вигляді. Мало сказати неймовірно, щоб належно оцінити усі їх життєві успіхи українців на канадських теренах. Хто б міг коли небудь подумати про кращих людей для Канади, що стануть «наріжним каменем» її культури? Варто лише відвідати Музей Цивілізації в Гатіно (Оттава) і самому переконавшись, що ціла ера історії канадських прерій представлена українським народом! Увійшовши у тамтешню церкву, уже не відчуваєш себе за кордоном, а лише як на своїй рідній землі. І це, на мою думку, одне з найважливіших досягнень нашої нації в Канаді.

Приємно відзначити, що «наші канадці» і досі дбають про нас, молодих студентів і громадян європейської України. Вони вірять, що ми – це саме ті люди, що продовжать розбудову української держави і шлях української нації до кращого майбутнього. Вони – наше натхнення і світоч на шляху до справжньої демократії, і, як зазначив заслужений

архітектор Канади українсько-го походження Вільям Терон, – «ключ до раю нашої нації».

Нещодавно мені довелося мати захоплюючу розмову з одним із агентів безпеки Парламенту, що родом був із Гаїті і проживав на території Кана-

ди протягом 20 років. Я запитав, чи не бажав би він коли-небудь повернутися на свою батьківщину. «Для чого?», – запитав він у відповідь. – «Мої батьки про неї ніколи не розповідали; там для мене не має місця. Мій дім тут, у Канаді».

Несподівано він продовжив: «А ви, українці, повинні бути горді тим, що можете приїхати сюди, вчитися і піднімати Україну. І це, – безсумнівно, – заслуга ваших канадських земляків, що вас люблять і проносять ваш дух крізь покоління».

1st Session, 39th Parliament, 55-56 Elizabeth II, 2006-2007	1 ^{re} session, 39 ^e législature, 55-56 Elizabeth II, 2006-2007
HOUSE OF COMMONS OF CANADA	CHAMBRE DES COMMUNES DU CANADA
BILL C-459	PROJET DE LOI C-459
An Act to establish a Ukrainian Famine and Genocide Memorial Day and to recognize the Ukrainian Famine of 1932-33 as an act of genocide	Loi instituant le Jour commémoratif de la famine et du génocide ukrainiens et reconnaissant la famine ukrainienne de 1932-1933 comme un génocide
Preamble	Attendu :
WHEREAS the Ukrainian Famine and Genocide of 1932-33 was deliberately planned and executed by the Soviet regime under Joseph Stalin to systematically destroy the Ukrainian people's aspirations for a free and independent Ukraine, and subsequently caused the death of close to 10 million Ukrainians in 1932 and 1933;	que la famine et le génocide ukrainiens de 1932-1933 ont été délibérément ourdis et déclenchés par le régime soviétique de Joseph Staline en vue d'anéantir systématiquement les aspirations du peuple ukrainien à la liberté et l'indépendance de l'Ukraine, et ont entraîné la mort de près de dix millions d'Ukrainiens en 1932 et 1933;
WHEREAS 2007-08 marks the 75th anniversary of the Ukrainian Famine and Genocide of 1932-33;	que l'année 2007-2008 marque les 75 ans de la famine et du génocide ukrainiens de 1932-1933;
WHEREAS on November 26, 1998, the President of Ukraine issued a Presidential Decree establishing that the fourth Saturday in November be recognized as a National Day of Remembrance for the victims of this mass atrocity;	que, le 26 novembre 1998, le président de l'Ukraine a pris un décret présidentiel désignant le quatrième samedi de novembre comme Jour national du souvenir en mémoire des victimes de cette atrocité collective;
WHEREAS on June 19, 2003, the Senate of Canada unanimously adopted a motion calling on the Government of Canada to recognize the Ukrainian Famine of 1932-33 as an act of genocide;	que, le 19 juin 2003, le Sénat du Canada a adopté à l'unanimité une motion demandant au gouvernement du Canada de reconnaître la 20 famine ukrainienne de 1932-1933 comme un génocide;
WHEREAS on November 28, 2006, Ukraine's Parliament voted to recognize the Ukrainian Famine of 1932-33 as an act of genocide against the Ukrainian people;	que, le 28 novembre 2006, le parlement de l'Ukraine a voté pour la reconnaissance de la famine ukrainienne de 1932-1933 comme un 25 génocide contre le peuple ukrainien;
WHEREAS the parliaments of Argentina, Austria, Estonia, Georgia, Hungary, Italy, Lithuania, Poland and the United States of	que les parlements d'Argentine, d'Autriche, d'Estonie, de Géorgie, de Hongrie, d'Italie, de Lituanie, de Pologne et des États-Unis
391546	

2	Ukrainian Famine and Genocide Memorial Day 55-56 ELIZ II
America and the senates of Australia and Canada have recognized the forced Ukrainian Famine of 1932-33 as a genocide against the Ukrainian people;	d'Amérique ainsi que les sénats d'Australie et du Canada ont reconnu la famine provoquée de 1932-1933 comme un génocide contre le peuple ukrainien;
WHEREAS the fourth Saturday in November has been recognized by Ukrainian communities throughout the world as a day to remember the victims of the Ukrainian Famine and Genocide of 1932-33 and to promote the fundamental freedoms of a democratic society;	que le quatrième samedi de novembre a été reconnu par les communautés ukrainiennes partout dans le monde comme le jour choisi pour se souvenir des victimes de la famine et du génocide ukrainiens de 1932-1933 et pour promouvoir les libertés fondamentales d'une 10 société démocratique;
WHEREAS it is recognized that information about the Ukrainian Famine and Genocide of 1932-33 was suppressed, distorted or destroyed by Soviet authorities;	qu'il est reconnu que les autorités soviétiques ont occulté, déformé ou anéanti de l'information sur la famine et le génocide ukrainiens de 1932-1933;
WHEREAS it is only now that truthful and accurate information is emerging from the former Soviet Union about the Ukrainian Famine and Genocide of 1932-33;	que ce n'est que maintenant que parviennent de l'ancienne Union soviétique des renseignements véridiques et précis sur la famine et le génocide ukrainiens de 1932-1933;
WHEREAS many survivors of the Ukrainian Famine and Genocide of 1932-33 have immigrated to Canada and have made a positive contribution to Canadian society;	que nombre de survivants de la famine et du génocide ukrainiens de 1932-1933 ont immigré au Canada et contribué à la prospérité de la société canadienne;
WHEREAS Canada, as a signatory to the UN Convention on the Prevention and Punishment of the Crime of Genocide of December 9, 1948, 25 condemns all war crimes, crimes against humanity and genocides;	que le Canada, à titre de signataire de la Convention pour la prévention et la répression du crime de génocide, adoptée le 9 décembre 1948 par les Nations Unies, condamne les crimes de guerre, les crimes contre l'humanité et les génocides;
AND WHEREAS Canadians cherish democracy, defend human rights, and value the diversity and multicultural nature of Canadian society;	que les Canadiens chérissent la démocratie, 30 défendent les droits de la personne et valorisent la diversité et la nature multiculturelle de la société canadienne,
NOW, THEREFORE, Her Majesty, by and with the advice and consent of the Senate and House of Commons of Canada, enacts as follows:	Sa Majesté, sur l'avis et avec le consentement du Sénat et de la Chambre des communes du 35 Canada, édicte :
SHORT TITLE	TITRE ABRÉGÉ
1. This Act may be cited as the Ukrainian Famine and Genocide Memorial Day Act.	1. Loi sur le Jour commémoratif de la famine et du génocide ukrainiens.

2006-2007	Jour commémoratif de la famine et du génocide ukrainiens 3
UKRAINIAN FAMINE AND GENOCIDE MEMORIAL DAY	JOUR COMMÉMORATIF DE LA FAMINE ET DU GÉNOCIDE UKRAINIENS
2. Throughout Canada, in each and every year, the fourth Saturday in November shall be known as "Ukrainian Famine and Genocide Memorial Day".	2. Le quatrième samedi de novembre est, dans tout le Canada, désigné comme « Jour commémoratif de la famine et du génocide ukrainiens ».
3. For greater certainty, Ukrainian Famine and Genocide Memorial Day is not a legal holiday or a non-judicial day.	3. Il est entendu que le Jour commémoratif de la famine et du génocide ukrainiens n'est pas une fête légale ni un jour non juridique.

Ukrainian students get taste of democracy

Exchange contingent surprised by accessibility of politicians, desires uncensored information

By Paul SCHLIESMANN, Whig-Standard Staff Writer, Kingston, Ontario

As the Orange Revolution rolls back into power in Ukraine, three young Ukrainians were in Kingston this week learning lessons about Canadian-style democracy to take back to their homeland.

"Sometimes Canadian politics seems not as interesting as ours," said Alia Myshalova. "We are trying to get our economics established in Ukraine. Here in Canada we hear about the environment and women's rights."

Myshalova and fellow students Rus-lana Kostina and Oksana Kleutina were on a side trip to Kingston from their placements in Ottawa organized through the Canada-Ukraine Parliamentary Program.

They're spending six weeks working with MPs of all political stripes watching Canadian politicians in action and paid visits this week to Queen's University and Royal Military College.

- One thing they've noticed is how accessible Canadian MPs are to their constituents, whether on Parliament Hill or back in their ridings.

They laugh at recalling how in just two weeks in Ottawa they've met their own Ukrainian ambassador three times.

"In Ukraine, it's really hard to get in the parliament," said Kleutina. "Here you can walk on Parliament Hill. Walk in the buildings. And I don't see so many policemen around. The politics here is very accessible."

Three weeks ago, the so-called Orange Revolution led by Yulia Tymoshenko and Viktor Yushchenko were returned to power in Ukraine, narrowly defeating the government of

Viktor Yanukovych, a leader who is viewed by many as having pro-Russian leanings.

"Kostina said that's a simplified take on Ukrainian politics. Like Canada's relations with the U.S., they all agreed, Ukraine needs to find common ground with the Russians but they must also respect one another's differences.

Kostina said the breakup of the Soviet Union, under which Ukrainians struggled for 70 years, left a political and economic vacuum.

"But Ukraine was spiritually independent before communism," she said. "Communism is just a couple of years of history for Ukraine. It's just a matter of another couple of years to get rid of it."

She said what average Ukrainians need most from Canadians, and exchange trips like theirs, is "informational support" - uncensored information about world events and organizations.

Myshalova said a generation of Ukrainians who lived under Soviet rule until August 1991 are

still learning about democracy.

"I really feel sorry for them," she said. "It wasn't a perfect country. We know all the good and bad sides and there was more bad than good. Then all of a sudden it broke up. My mother told me, 'If you said the Soviet Union was going to break up, I wouldn't believe you.'"

Kleutina compared Ukraine's past and future to the swinging of a pendulum. "It will take another 70 years to get to the centre. Finally, it will stop at the centre when Ukraine will be democratic," she said.

Kostina is more hopeful.

"Wait just another couple of years," she said. "This program is a bridge that connects Ukraine to Canada. If we didn't believe in Ukraine we wouldn't be here."

Already they've noticed similarities between Canadian and Ukrainian politicians.

"The politicians yelling at each other," said Kleutina. "We have the same thing in Ukraine. Then they hug each other. It's all about politics. It's not personal." ■

Reprinted with permission.

Не боїться той, хто віру має!

Ruslana KOSTINA

Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Mykolaiv
5th year Faculty of Applied Linguistics
Raynell Andreychuk Scholarship
My MP: Borys Wrzesnewskyj, Toronto

Казка про мову

Розповім вам, діти казку,
яка сталася зі мною.
Якось раптом я заснула
Чи то взимку, чи весною...
Неважливо... - Пам'ятаю,
Раптом очі я закрила
І одразу я почула щось мені незрозуміле.
Люди всі зі мною разом
Так здивовано дивились,
«Що за турок к нам приїхав?» –
Між собою шепотілись.
І стояло дещо в центрі –
Таке мирне, непримітне
Тільки голос було чути,
Тихий-тихий, втім привітний.
«Що ти хочеш? Звідки родом?» –
Тормозили його дружньо.
«Української не знаєш?» -
Запитали діти мужньо.
То для них було так дивно,
Що якась людина в світі
Української не знає...
Але ж діти - то є діти.
Турчєня тоді замовкло,
Очі викотило щиро.
І зненацька зрозуміло
До нас всіх заговорило.

Каже: «Жив я тут довгенько,
Років з десять так раніше,
Розумів я вашу мову,
Ну а ви мою – тим більше!
Зараз ледве розумію,
Ви мою і вкрай забули
Така мова в вас приємна,
І куди часи минули!»
Люди сильно здивувались.
«А хіба було інакше?!»
З турчєня всі засміялись,
«Побалакай тут, а як же!»
І одна лише дитина
Запитала із тремтінням:
«Що за мова в вас незнана?»
І завмерла з нетерпінням.
Всі в очікуванні стали,
Що ж їм скаже незнайомиць?!
Він присвиснув, став серйозним,
Каже: «Я - російськомовець»...
Тут прокинулася я раптом
Переповнена думками,
Намагалася щось згадати,
Сон відмахувать руками.
Словника схопила з полки,
Не турецька, не англійська...
Так цікаво і незвично...
Що ж за мова це, російська????!!

...Вчіть українську мову!
Розмовляйте українською мовою!
Вживайте українську мову!...
Якби ж оттак один раз написати – і щоб всі люди одразу зрозуміли і почали це виконувати. Але ж скільки б тоді пропало талановитих статей, книг, доповідей, виступів, скільки б не потрібно було видатних письменників, журналістів, політиків, поетів!...

Тому доводиться черговий

раз торкатися цієї теми, знаходити нові шляхи для зацікавлення і заохочення.

Я не буду вам кричати, що я стовідсотково права, не буду активно спонукати вас до чогось. Напевно, тому що вже переросла той важкий рік максималізму, але, дякувати Богові, не переросла ті ідеї, які бунтували і продовжують в моєму серці бунтувати.

Я лише розповім вам мою

історію. А ви вже робіть, що вважаєте за потрібне. Можете сміятися, можете дивуватися, можете не вірити. Але просто знайте, і так буває в житті.

Народилася я у звичайній російськомовній родині, у звичайному російськомовному регіоні, і пішла у звичайну російськомовну школу, і користувалася звичайними російськомовними бібліотеками, і жила у звичайному російськомовно-

му оточенні. І знаєте, я вдячна долі за це. Бо якщо б я це все не відчула на собі, мені би дуже важко було оперувати зараз пустими лозунгами і абстрактно на теорії розповідати, як насправді треба жити.

Спочатку мене абсолютно не бентежила ні мова, ні, якщо чесно, Україна взагалі. Я разом зі всіма сміялася над бідністю і неспроможністю нашої країни, над тим, як у нас все повільно розвивається... Була такою собі звичайнісінькою дурепою.

Але щось в мені напевно було хорошого. І виховання батьків дало також свої результати. Будучи першою в школі за успішністю і беручи участь у всіх можливих олімпіадах і конкурсах, спочатку місцевих, а потім і виїзних, я все більше почала помічати, який насправді могутній потенціал зберігає наша країна, яка у нас неймовірно обдарована молодь, які задатки ми іноді просто хоронимо через брак підтримки або просто від недооцінювання власних можливостей.

Місцеві проекти почали змінюватися на міжнародні. Я все частіше стала стикатися з американцями, англійцями, поляками тощо, які просто в дикість приводили мене своїм єдиним, здавалося б нескладним запитанням: «А чому ви живете на Україні, а спілкуєтесь російською?» Ну от що я мала їм відповісти?! Звичайно, я плела про таку собі ситуацію, що історично склалася у нашій країні, що хтось розмовляє російською, хтось українською, але ми до того ставимось лояльно. Пам'ятаю, я щось розумне-розумне казала. Важко зараз згадати, як на це реагували іноземці. Напевно, дивува-

лися дуже і робили свої висновки. А от я собі в глибині душі сама не вірила. І було так соромно-соромно. І хотілося, щоб було інакше. Звичайно, приємно було розповідати про успіхи нашого спорту, музики, освіти... Але того основного, чого від нас насправді очікували, не було. І тому хотілося або провалитися на місці, або спробувати щось змінити.

Ця ідея довго росла в моїй душі і ні на мить не давала спокою. Але все ж таки не вистачало серйозного поштовху для якоїсь кардинальної зміни. І от він настав. Я мала їхати за міжнародним обміном представляти свою країну закордоном. І тоді я сама для себе зрозуміла: або зараз, або ніколи. В іншому випадку я просто перестану себе поважати.

Не скажу, що було дуже легко одразу позбутися закоренілої звички казати «вообщем», «да», «папа» та деяких інших слів. Але чомусь саме ці запам'яталися найбільше. Насправді й досі важко їх позбутися. Папу так і не можу татом назвати, хоча навіть він вже був не проти того.

Але це все не порівняти з тією радістю, коли нарешті говориш українською, і в тебе не питають «А чого ви живете на Україні, а розмовляєте російською?», а навпаки питають якісь абсолютно протилежні речі! Про тенденції розвитку, про шляхи до інтеграції, про перспективи співпраці з Європою, про потенційні можливості. Коли врешті-решт відчувається повага до твоєї Батьківщини і до тебе абсолютно серйозно прислухаються, намагаються зрозуміти, підтримати і подискутувати.

Напевно, вперше в житті я відчула себе абсолютно щасливою, вперше в житті я зрозуміла нарешті, що для мене важливо і чого треба прагнути! Знаєте, насправді доволі важко жити, не розуміючи, до кого і до чого ти належиш. І якщо чесно, можна все життя належати до якоїсь нації, вже життя прожити в країні, в якій народився, і не відчути себе її частиною. А можна навпаки, в один день збагнути, що то значить – бути частиною свого народу. І я була нею, і душа моя була наповнена гордістю...

А потім... а потім я повернулася додому... як я там писала?.. у звичайний російськомовний регіон і пішла у звичайний російськомовний університет, приєдналася до звичайного російськомовного оточення... Оце було важко. Напевно, це і було для мене найважчим випробуванням в усій цій історії. Навіть не переламати себе. А намагатися не зламатися під натиском інших. Тепер мені здається, що мені просто заздрили, бо мало у кого зазвичай вистачає хоробрості себе змінити. Всю силу суспільної думки я відчула на собі. Було багато чого неприємного – я навіть не була до такого готова – і висмикування прядки з волосся блакитно-жовтого кольору, яку я із такою радістю зробила собі у Львові; і відверту байдужість і навіть зневагу з боку незнайомих і навіть знайомих мені людей; і заборона відповідати на семінарах, доки не навчуся знов розмовляти «нормальною мовою»; і ігнорування мого прохання випустити мене на наступній зупинці в маршрутці (доводилося кататися містом аж поки

комусь ще з пасажирів не треба буде вийти)... Але зараз це все навіть здається повчальним і незабутньо-цікавим. Тепер це навіть мене не бентежить. Адже я знаю, що я права. Але я забула розповісти вам одну важливу річ! Не знаю, щоб я робила без моєї родини! Здається, це були єдині люди, які слова зайвого не сказали, а абсолютно і повністю мене підтримали і навіть стали мною пишатися. Завдяки цьому, скоріш за все, я і витримала все останнє. Адже що може бути важливішим за думку рідних людей!?

Зараз відчуваю себе абсолютно щасливою. Бо це навіть не засіб самореалізації, не намагання вирізнитися. Навпаки, це спроба зануритися у народну самотність, стати частиною насправді святих і незамінних цінностей, відчути себе частиною того, у що ти всією душею віриш.

Я теж раніше казала, що не

обов'язково спілкуватися українською мовою, щоб бути частиною України. Справді, не обов'язково. Але яка це радість і щастя таки нею розмовляти! Якщо б ви пережили те, що я, ви би мене зрозуміли!

Тим хто спілкується з дитинства українською мовою, це напевно не цікаво і взагалі диким видається! Але я вірю, що знайдуться молоді люди, які мене підтримають і можливо, захочуть спробувати це на собі!

Пропоную унікальний новітній спосіб перетворитися душею і тілом на справжнього українця і більше ніколи не повернутися до старого нецікавого життя! Увага! Авторські права захищені ;)

Тож прошу, це абсолютно безкоштовно і навіть не потребує зайвих зусиль! Просто в своє задоволення! Тільки вже аж так сильно серйозно не сприймайте, будь-ласка ;)

Інструкція до застосування Як навчитися рідній мові

Щоб не чекати того моменту, коли вам на решті на голову впаде якась цегла і на вас на решті зійде просвітлення, краще зробіть це мирно: прокиньтесь якимось зранку із хорошим настроєм і скажіть собі із посміхом «Доброго ранку!».

Коли самий важкий перший крок вже позаду, справа пройде легше і веселіше. Щоб утримати настрій на необхідній хвилі, продовжуйте наспівувати про себе знайомі рядки відомих пісень (наприклад, «Три кольори мої, три кольориііі, червоний – то любов, а чорний – тооооооо журбааа!»). Далі репертуар сам собою полізе в голову.

Знайдіть свій мобільний телефон і привітайте всіх своїх друзів із приходом нового дня. Зробіть це якомога колоритніше. Наприклад: «Вставай, козаче, народ чекає від тебе подвигів», «Відгукнися, чорноброва красуню! Червоне сонечко вже встало, а тебе ще не видно!», або просто «Вставай народ український на справи доблесні!»... Ваша уява стане вам в нагоді.

Особливо близьких людей заінтригуйте повідомленнями типу: «Чекаю тебе на заході сонця в моїй скромній оселі. Причешти чуба/заплести косу. І не забудь пароль: Героям слава!». Тепер звичайний день перетвориться на щось особливе не тільки для вас, але й для безлічі рідних вам людей. А зробити це так легко. Не відволікайтесь! Чітко продовжуйте дотримуватись інструкцій!

Тепер треба сісти і подумати: кашу-то ви заварили, але ж з чого тепер починати?... Мо-

же, й справді з каші? Українці – народ гостинний, голодним не залишать! Тут вже все залежить від вас! Але скажу вам чесно і одразу – не переймайтеся! Звичайно, якщо ви здатні приготувати всі традиційні українські страви в один день і для вас то раз плюнути – зелене вам світло і гучні аплодисменти. Але в такий день і з таким хорошим настроєм і пачка вареників із супермаркету із написом «Зроблено в Україні» цілком підійде. Треба лише знайти відповідний підхід... Але ж ми справжні герої – і легких шляхів не шукаємо? Для справжніх козаків і козачок пропоную наступний пункт!

Присвятить свій день виключно українській кухні! Ну коли ще у вас буде така нагода. Хіба не цікаво інколи самому створити щось незвичайне! Повірте, годі й шукати кращого відчуття, ніж коли ви самотійно зробили щось достойне! Тільки уявіть, ви втомлені, але щасливі ввечері вислуховуєте щирі привітання і вигуки: «Ах! Невже ти сам це зробив! Ніколи від тебе такого не очікував! Оце так сюрприз! Рецепт не поділишся?!»... Тепер трошки ущипніть себе. До того ще треба трошки постаратися?

Тепер завдання складніше. Вашу модернову, євроремонтну квартиру треба переробити хоча б на один вечір у таку собі звичайнісіньку народну

хатинку. Не знаю щодо портретів Шевченка, старовинних ікон, рушників тощо. Але всяких там оберегів ви можете самі хоч на все місто наробити та плакати всякі намалювати із якими-небудь революційними написами: «Не спи-країна чекає твоєї допомоги!», «Горілка та сало – завжди буде мало!», «Я живу на своїй Богом даній землі!», «Пильнуй сусіда, не прогав вареника!».

Залишилась сама малість – одягтися відповідно, по-козацьки. Тут в хід може піти будь-що. Але головне – ваша уява. Пам'ятайте, хазяїн мусить бути прикладом!

Коли вже все готово, із починайте чекати гостей. Головне не забудьте вітати їх зі словами «Слава Україні!» і не дай Боже їм не відповісти «Героям Слава!». Завчасно придумайте декілька смішних покарань за подібні промахи і невідповідність образу козаків!? Наприклад, хлопцеві піти знайти на вулиці полонену і привести її з собою; або дівчині - ...хай то вже буде за бажанням козаків. Буде весело!

Далі я вам вже не радник і не помічник. Всі ми, справжні українці, вміємо гарно гуляти. Але не забувайте про специфіку вечірки! Все має бути по-справжньому! Гарна українська музика, жарти, змагання, ігри – все допоможе. І гріх не заговорити українською мовою, навіть тим, хто її до того

не чув.

І наостанок! Впевнена, вечірка пройде настільки вдало, що й інші ваші друзі захочуть її продовжити і створити то саме наступного разу у себе вдома. А враховуючи те, що друзів завжди багато, то це буде тривати довгенько для того, щоб звикнути до такого способу життя. До того ж під час святкування можна зробити справжнє посвячення у козаки і козацьки і поклястися один одному берегти і плекати рідну мову. А справжні козаки клятвам не зраджують! Хай це буде вашою маленькою тасмничею. Коли потім вас спитають знайомі, чому це ви раптом перейшли на українську мову, можна робити загадковий вираз обличчя і про себе посміхатися. Хай це зацікавить не лише вас. Затягуйте потроху до цієї гри і людей навколо! Самі створюйте свій світ! Будьте певні – це цілком можливо! **ВСЕ У ВАШИХ РУКАХ!**

...Ну от, це в принципі і все, що я хотіла вам розповісти! Багато про що, звичайно, можна було поговорити, але думаю, тому, кому було це цікаво, і так все зрозуміло, без зайвих слів!?

Бажаю всім щастя, наснаги, віри в себе і хоробрості настільки, щоб не боятися відстоювати те, що для вас є насправді важливим!

Слава Україні і її героям! ■

Fevzi Amzaev
Ottawa, 29.10.07

CANADA – UKRAINE: MODELS OF NATIONAL FORMATION

Every community has its own model of national formation that was implemented in XIX-XX centuries, when the values like liberty and freedom were spread through out the world.

Canada and Ukraine are different countries in terms of their evolution as nations, lifestyles, beliefs etc. Canada is a nation that was created by an intentional political decision into which all citizens are integrated, while the Ukrainian nation is based on ethnicity and can't integrate the part of its citizenship that do not recognize the Ukrainian borshch or embroidered shirt as "their own", because identify themselves with anything else.

In this essay I will analyze some issues relevant to Canadian and Ukrainian national formation and describe their differences.

Canada is a country because it is a nation of immigrants. Canadians come from many different cultural racial and ethnic backgrounds and this fact has had a profound affect on the formation of the country. Canadians today reflect a vast diversity of cultural heritages and racial groups, but all identify themselves as Canadians and are proud of their country and national symbols. We may conclude that in this regard, the Canadian nation is unique and coherent.

On the other hand, the majority of Canadians identify strongly with their country of origin. A good example is the Ukrainian community the members of which say that Canada "is ours". At the same time they feel they are

Ukrainian, "from Ukraine and with it".¹¹ Ukrainian national monuments in almost every Canadian city, Ukrainian schools etc. All these things lead us to make such conclusion. Paradoxical, isn't it? By becoming integrated into and a part of another nation, these people have not lost their ethnic identity. This is only possible in a country with no founding ethnic group or ethnic nation.

It is obvious that immigration has played and continues to play a key role in shaping the character of Canadian society. Although only a minority of Canadians has first-hand experience of immigration, all Canadians have a parent, grandparent or more distant relative who came to Canada as a stranger to a strange land. Because all Canadians share an immigrant past, there would be no Canada without immigration.

If we try to answer to the question why they immigrated to Canada, the reason is simple. Canada needed more people to farm the Prairies, work in forests, factories and mines, and to build the country. Gradually, however, racial fears came more and more to dominate the public agenda. Many doubted that an influx of strange peoples speaking strange languages could be good for Canada. Nevertheless, they have built a prosperous country and they are proud of it. "It is the best country to live in" says Mr. Bardyn, ethnically Ukrainian.

The problem of different languages was solved, and Canada became bilingual. Bilingualism is

not a problem for Canada. Even though the majority of Canadians speak English, they recognize French as official language because of respect to French community mainly in Quebec.

The process of formation of the Ukrainian nation is radically different. If we use the concept offered by Anthony Smith²² "National Identity" by Anthony D. Smith, 1993, that distinguishes western and eastern processes of national formation, the process of formation of the Canadian nation would be characterized by the western model and the Ukrainian by the eastern model.

The Western model is also called a politically imagined community. This idea is offered by Benedict Anderson. Look "Imagined Communities" by Benedict Anderson, 1998. where a nation becomes integrated inside a definite state; these types of governments are characterized as national. National states integrate their citizens - Canadian Ukrainians call themselves Canadian. Thus, the western model is an effective instrument to construct a political identity.

The Eastern model is based on ethnical origin. A dominant ethnic group takes the right to form a political community and absorbs other minority groups. The Eastern nation's identity is based on association and possession of a land mass based on historical ownership and occupation.

Almost all of the post-Soviet national states are being formed on the Eastern model. The Ukrainian national identity

hasn't formed yet. "Who is a Ukrainian?" remain unanswered question.

Ukrainian national identity is strongly based on ethnic background and a historical connection with the land. These play a key role in the development of national values.

The Ukrainian elite at the beginning of Twentieth century believed that Ukrainians and Ukraine existed historically and they should fight for "THEIR LAND". The elite were able to consolidate their power and form a national state. The formation of the Ukrainian nation with a new

and modern identity began when Ukrainians started to not identify themselves as part of the Russian Empire or Austrian Monarchy etc., but rather as a Ukrainian land and as a community of Ukrainians. Some believe that two different Ukrainian nations were formed at the beginning of Twentieth century,⁴⁴ This idea was stated by professor Georgiy Kasyanov, NaUKMA, 2006. the ZUNR and UNR. These two nations that had different cultures, way of thinking etc. were fused into one nation in Soviet Union times.

As a result of this historical

development, the Ukrainian nation does not have a collective identity - it is the: "Ukraine is between something and something".

Ukrainians are to find their model, if they want Ukraine be a prosperous and welfare state. It is possible to use some parts of Canadian national construction in Ukraine.

The challenge for Ukrainians today is to reach a collective vision of their country as a place where all Ukrainian, no matter their background feel at home. ■

The 53rd General Assembly of the Atlantic Treaty Association

(Continued from page 1.)

platform for peace and security building.

The purpose of the Young Atlantic Treaty Association is to promote cooperation among the youth from NATO member Countries, NATO Partnership for Peace (PfP) Countries, and NATO Observer Countries. YATA has in its structure young people who are active in social and political life in their countries, or who are carrying out research related to NATO.

YATA's goals are: 1) to create dialogue and understanding among young people of different nationalities, religions, ethnicities and cultures; 2) to generate ideas and informed debate about international politics/relations by integrating both simulated and historical cases concerning: NATO, EU, OSCE, UN etc.; 3) to provide opportunities for young people to network and learn about international politics through educational activities such as: simulations, seminars and internet debates.

In fact, YATA is the department of ATA which is in its

developmental stage and, consequently, YATA is not as influential as ATA. However, the YATA delegates can influence the NATO decision making process through their representatives in the person of their executive board.

As for this year assembly, the core theme of it was "NATO and Global Partners: a comprehensive approach to rebuilding Afghanistan and other challenges". During the conference such important issues as the activities of Canada in Afghanistan, the increase of NATO troops in Afghanistan, the cooperation between Russia and NATO, NATO-China relationships, the enlargement of NATO, and the transformation of NATO were elaborated. These points were presented and thoroughly scrutinized by the representatives from NATO member states and other countries among whom were Ms. Julie Lindhout (President of the Atlantic Council of Canada), Ambassador Robert Hunter (President of the ATA), Hon.

Fatmir Mediu (Minister of Defense of Albania), H.E. Omar Samad (Ambassador of Afghanistan to Canada), Mr. Sergey Ryabkov (Ministry of Foreign Affairs of the Russian Federation), Mr. Lushan Sun (Counselor, Embassy of China in Canada) and many others.

A major part of the assembly was dedicated to the achievements of NATO forces in Afghanistan where the Canadian contribution has been significant.

Canada's military mission to Afghanistan began soon after the attacks on the United States on Sept. 11, 2001. A naval task force was deployed to the Persian Gulf in October of that year. Canada has steadily increased its involvement in Afghanistan since the fall of the Taliban regime in the fall of 2001. In July 2006, Canada began a major role in the southern part of the country, with a battle group of more than 2,000 soldiers called Operation Athena, based around Kandahar. For six months ending Nov. 1, 2006, Canada also held the command of one of the main

Ukrainian delegation, from right to left: Serhiy Dzherdzh (ATA), Fevzi Amzayev (YATA), Ihor Kyzym (Counsellor, Ukrainian Embassy in Canada), Anatoliy Sklyarov (YATA), Oleg Kokoshynsky (ATA, Head of Delegation), Roman Brukh (YATA), Ilko Kucheriv (ATA)

military forces in the area, called Multi National Brigade for Command South.

While the mission is largely military, the "Provincial Reconstruction Team" (PRT) also has personnel from Foreign Affairs, the Canadian International Development Agency and the RCMP. The PRT has a double aim, providing military security while at the same time working with local leaders in

reconstruction efforts.

Money from Canada has been used to provide micro loans to more than 140,000 individuals in Afghanistan, of which 89 per cent are women.

Canada also has a role in training the Afghan police and army. A group of Canadian Forces instructors were in Kabul to train members of the

Afghan National Army. That unit remained in Kabul while the rest of the Canadian contingent moved south to Kandahar. Canadian troops are also training Afghan soldiers in Kandahar and the RCMP has a commitment to train Afghan police officers.

Ukraine's delegation was made up of 10 members of ATA and YATA: Oleg Kokoshynsky (ATA, Head of Delegation), Serhiy Dzherdzh (ATA), Ilko

Kucheriv (ATA), Anatoliy Sklyarov (YATA), Roman Brukh (YATA), Dmytro Panchuk (YATA), Ruslana Kostina (YATA), Lyubomyr Regush (YATA), Alla Myshalova (YATA), Fevzi Amzayev (YATA).

Since Ukraine is making its way to join NATO, the core target of the Ukrainian delegation was to collect the latest data about the most recent events conducted by NATO for its further dissemination upon return to Ukraine, to improve the relationships with both the ATA and YATA organizations from other countries and to explain the official position of Ukraine on NATO issues to both ATA and YATA.

As a result of the Ukrainian Delegation's activities according to the preliminary negotiations, the ATA 2009 Assembly is to take place in Kyiv, Ukraine. The YATA Delegates will continue to work on assuring the 2009 Assembly takes place in Kyiv. Additionally, YATA Delegates negotiated about the cooperation with YATA representatives from other countries on the questions of expanding of YATA activities all over the world. ■

HEROIC DRIFT: UKRAINIAN POLITICS AND UKRAINIAN HISTORICAL CHOICES

Oksana HOBA

Ivan Franko National University of Lviv
4th year, Faculty of International Relations

Oksana and Yuriy Fedyna Scholarship

My MP: Dean Del Mastro, Peterborough, Ontario

After reading the article about the heroic drift I have several comments.

First of all I must say that articles like this are no longer

appropriate for Ukrainian society. Ukrainians have clearly indicated to what part of the world they belong and what kind of future they see for their country.

Ukrainians first demonstrated their choice, in 2004 during the Orange Revolution. They reaffirmed their choice for the second time in the 2007 Parliamentary

Elections. According to exit poles (which some consider to be most accurate) the Party of Regions got 34% of the votes, Yulia Tymoshenko's Block got 30% and Nasha Ukrayina Narodna Samooborona got (NUNS) received 14% of the vote. This clearly demonstrates that the pro-European parties received 44% of the votes. It clearly showed that Ukraine's place is in Europe.

The article states that President Yushchenko had overreached his presidential powers. I happen to agree with President Yushchenko that elections were needed and that the results produced a much clearer picture of Ukraine's aspirations.

The author of the article

argues that President Yushchenko exceeded the letter of the law. Well, the letter of the law does not condone the ongoing corruption of members of parliament. In my opinion, what President Yushchenko accomplished was that he stopped the deception of the citizens of the Western media. The author of the article also stated that Prime Minister Yanukhovich had his own presidential ambitions which he tried to advance through the creation of the anti-crisis coalition.

A most annoying conclusion of the author was that he stated that the Soviet Union established Ukraine as a state, gave Ukraine industrial resources, education and culture and that Ukrainians

are deeply Soviet people. The Soviet Union did not give Ukraine anything of value or worth. Ukraine fed the whole Soviet Union. Ukraine had its unique culture which the Soviets tried to eradicate. The Soviet rulers tried to starve Ukraine's population in the 1930's in order to totally subject Ukrainians to the will of the rulers. Ukrainian youth believes that Ukraine's future lies in the EU.

Finally I want to say that there is no need for Russian journalists to write these types of articles. They may be suitable for the uneducated readers in Russia. Russia must remember one thing: there is no way back to the Soviet Union for Ukraine. ■

LETTER

October 31, 2007

Address to the House of Commons on behalf of Ukrainian Interns by MP Peter Goldring, Edmonton, Alberta.

Mr. Speaker:

I wish to recognize 20 youthful delegates from Ukraine, who have visited us for the past three weeks. They are here, in Members' offices, to gain valuable perspectives of Canada's most important democratic institution: the Parliament of Canada.

These young people, representing the Canada-Ukraine Parliamentary Program, embody the highest ideals of achievement and community services. They are the future leaders of Ukraine. Young people like Yaroslav Udovenko, from my office.

Canada and Ukraine are inextricably linked forever by prior migration. Fully 1 in 30 Canadians are from Ukrainian descent, as are my wife, daughters and granddaughter.

Ukraine holds a special place in the hearts of Canadians. Canada was the first country in the western world to accord diplomatic recognition in 1991 to an independent Ukraine.

As the young emissaries depart, we wish them well and say to them:

NO-HY-A-LEETA!

"HOW TO CREATE A PARADISE BY SERVING PEOPLE"

Oksana KLEUTINA

National Aviation University

4th year student of International Relations Department

John & Mary Yaremko Scholarship

My MP: Inky Mark

"Whatever you do, do your best. At each step of your career guarantee your next step by doing your work the best way you can", said William Teron at the meeting with CUPP interns on October 30, 2007.

Having been raised on a poor farm, a son of a carpenter, William Teron has accomplished a lot in his life. And it is not just his financial success and fame of a successful businessman; it is also the respect he has received as an international professional and humanist that gives him satisfaction.

He started his firm when he was 22 years old with 400 dollars in the bank. And now he has clients around the world. Mr. Teron said that self-reliance is what helped him greatly in life. He never fears success, because he knows that whatever he does, he will be able to provide for his family.

During the meeting with Mr. Teron every CUPP intern had a chance to ask questions. It was extremely interesting to find out what architecture meant for Mr. Teron, how he accomplished so much, what his plans for the future are.

I agree with Mr. Teron that learning is a life long process. And the first thing you have to learn is to say "I can" instead of "I

can't". This primary objective will lead everyone to success. Mr. Teron believes that an individual has to have three major things:

- 1) Basic competencies;
- 2) focus on the task at hand;
- 3) Energy that drives you to success.

It is also essential to have a broad exposure to managerial skills and knowledge. Mr. Teron illustrated this idea by comparing a doctor both with good specialization and MBA, who will eventually head the hospital, with a doctor that only has his primary degree and will operate on the appendix for the rest of his life. And no matter whether you are in business, government or non profit, the key aspect is to serve the people. He described CUPP interns' duty, to be the ambassadors of changes in Ukraine, and to create a successful society for the citizens of Ukraine. And definitely it is hard to disagree with this person.

On being asked about his career and profession, Mr. Teron said that he is not building houses; he builds the theatres in which the occupants can awaken. Architecture is by the people and for the people. The more you give, the more you receive. And this statement is true about any of the professions.

Mr. Teron's greatest project

was a newly built city in Canada, called Kanata. This is a very green and gardened city. He planned for 40% of free space instead of the 5% required by a law. Kanata is much harmonized with the nature around it. It makes people feel cozy and secure. "When creating a paradise like Kanata I put into it everything I lacked in my life when growing up a kid", says Mr. Teron. And due to the efforts of Mr. Teron, Kanata is considered to be a new Silicon Valley of the north housing 100 thousand people and 57 thousand workers.

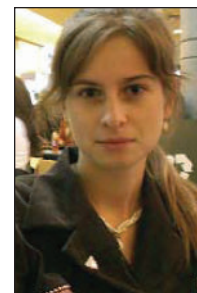
As far as the future plans Mr. Teron joked that he would love to do something that would bankrupt him. He explained that he used to make money by building dreams now he wants young potential leaders to realize their own dreams. He runs a charity foundation now supporting people with mortgage and housing issues. All the things mentioned above about Mr. Teron makes him an excellent example for young people to follow.

To summarize, I want to quote the most important lesson we have learned from the meeting with Mr. Teron: "If you get money, you will lose it; if you get property, you will lose it; it's what you do or create in life that you will never lose. So do it to your best!" ■

CUPP'07 Interns visit Queen's University in Kingston, Ontario

Ruslana KOSTINA

Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Mykolaiv
5th year Faculty of Applied Linguistics
Raunell Andreychuk Scholarship
My MP: Borys Wrzesnewskyj, Toronto

On the 22nd of October Ukrainian interns **Alla Myshalova, Ruslana Kostina** and **Oksana Kleutina** met with Queens University Professors **Dr. Charles Pentland** and **George Perlin**. Both are involved on the Democratic Education Project (DEP) for Ukraine since 2002. Ms. Myshalova, Kostina and Kleutina are in Canada, as Interns in the 17th annual **Canada Ukraine Parliamentary Internship Program in the House of Commons**.

Under the DEP Project among the achievements has been the creation of a foundation course on democracy at Ukrainian universities.

To support the delivery of the course, a joint Ukrainian-Canadian Editorial Board published a 680-page textbook titled *Osnovy Demokratii* (Fundamentals of Democracy). To prepare instructors to teach the new course, the **DEP Project** ran a series of week-long professional development seminars in which 215 professors participated, in Ukraine.

The new course was officially introduced in September of, 2002, as part of the optional curriculum recommended by the Ukrainian Ministry of Education. In 2003-2004 the course was taught in full in 32 universities while parts of it were incorporated in the curriculum of existing courses in 61 other universities.

The Building Democracy Project has undertaken two activities to extend delivery of the

course.

1. The Ministry of Science and Education intends to establish the new course as part of the regular humanitarian curriculum in all Level 3 and Level 4 state and national universities. To help the Ministry achieve this goal, the DEP Project has undertaken to run an additional series of professional development seminars with the goal of training an additional 280 instructors to teach the course.

2. The DEP Project will also publish a revised edition of the textbook that will incorporate assessments of its effectiveness based on evaluation reports from instructors and surveys of students, and will include new data from research that the Project is undertaking.

We all hope the project will help Ukrainian students to learn more about democracy and to promote it in their society. ■

Dr. Charles Pentland, Director

BA, MA, PhD. (University of London)
Professor Political Studies,
Queen's University
Dr. Pentland joined the Department of Political Studies at Queen's University in 1969. He is currently Associate Director for the Democratic Education Project for Ukraine, and Director of the Centre for International Relations. His research interests include the European Union: its political development and external relations; development of the common foreign and security policy;

and the enlargement process and its implications for European security as well as Balkans and former Soviet Union; International organizations; global governance. ■

George Perlin

MA (Chicago); PhD (London)
Director of the Ukraine Project
International Democratic Development Specialist, Queen's Professor Emeritus, a fellow in Queen's Centre for the Study of Democracy, The Institute for Research on Public Policy, and the School of Policy Studies. In 1993 George Perlin established The Centre for the Study of Democracy at Queen's University to encourage academic research and education to provide a better understanding of the democratic development. Under George's leadership, the Centre embarked on an ambitious project, Building Democracy in the Ukraine funded by the Canadian International Development Agency. The aim of this program, that Dr. Perlin continues to direct, is to assist Ukraine in the development of a program of education about democracy in its universities, colleges, and secondary schools. Since 2003 Dr. Perlin has been directing a project on Canada's role in assistance to democratic development for the Institute for Research on Public Policy. He also teaches (intermittently) a course on international assistance to democratic development for the School of Policy Studies, Queen's University. ■

Canada's First National Internment Operations and Ukrainian Canadians, 1914-1920

Yulia NUZBAN

Kyiv International University

Graduated in 2007 with Specialist Degree in International Law

John Sopinka Scholarship

My MP: Rick Dykstra, St. Catharines

The topic to be covered in this article deserves much more attention and research, though a short observation will help a reader to get a general picture, and I hope will inspire further inquiry. This is an attempt to tell the story of Ukrainian immigrants who came to Canada in pursuit of a better future and more freedom during 1890s and 1900s, and who were treated as 'enemy aliens' during First World War only for being 'Austrian' and 'Austro-Hungarian' *de jure*.

A short outline of historical background is given below to provide the reader with general information.

Between 1914 and 1920 Canada witnessed its first internment operations under the War Measures Act (1914). It was soon after the outbreak of the First World War and British Empire's declaration of war that the government of Canada issued an order in council that provided for the registration and in certain cases for the internment of aliens of 'enemy nationality.' Since immigrants coming to Canada from the Austrian crown lands of Galicia and Bykovyna were generally categorised as 'Austrian' and 'Austro-Hungarian', they were subject to imprisonment under the said War Measures Act that would later be used against Japanese Canadians (1941) and the Quebecois (1970).

Thousands of loyal Canadians were systematically arrested and interned in 24 camps throughout the country simply because of

their national origin, among them 5 000 were of Ukrainian origin. Over 80 000 others, mostly Ukrainians, who were not imprisoned, had to report to the police on regular basis. Ironically, many thousands of those Ukrainian Canadians had actually fled the occupying power in their homeland. Some Poles, Italians, Bulgarians, Croats, Turks, Serbs, Hungarians, Russians, Jews, and Romanians were also imprisoned or registered as 'enemy aliens.'

Though in 1915 the British foreign office twice instructed Ottawa to grant Ukrainians 'preferential treatment', the federal government of the time would not change its course. Unlike Ukrainian internees, most of the prisoners of war of German nationality and German-speaking Austrians were placed into a 'first-class' category with a relatively more comfortable conditions and not obliged to do heavy labour.

The internees were used as forced labourers to develop Canadian infrastructure, namely Banff National Park, the logging industry in northern Ontario and Quebec, the steel mills in Ontario and Nova Scotia, and the mines in British Columbia, Ontario and Nova Scotia.

As the need for soldiers overseas led to a shortage of workers in Canada, many of these 'Austrian' internees were released on parole to work for private companies, the federal and provincial governments, and railway companies. Their pay was fixed at a rate equivalent to that of soldier,

which was less than what they might have expected to make if they had been able to offer their labour in the marketplace. Major General William Otter, Director of internment operations, dryly noted that 'system proved a great advantage to the organizations short of labour'. To put it simple, it was a labour exploitation.

Upon each individual's arrest, whatever valuables they might have had were seized, and in many cases, never returned. Some of this confiscated money was stolen. As to life in internment camps, it was strenuous. Prisoners were often denied access to newspapers; their correspondence was censored and limited; they were sometimes mistreated by the guards. The difficult working and living conditions and enforced confinement took their physical and mental toll.

The internment of several thousand Ukrainian Canadians was followed by the passage of the War Time Elections Act (1917), which disenfranchised most Ukrainian Canadians.

The internment was carried on for two years even after the end of First World War. It was not until 24 February 1920 that the last of Canada's internment camps was shut down. On 20 June of that year the Internment Operations office in Ottawa was itself closed.

The issue was researched and discussed long before its official recognition by the Canadian government in 2005. Thanks to tireless efforts of the Ukrainian Canadian Congress, the Ukrainian

Canadian Civil Liberties Association and professor Lubomyr Luciuk in particular, this sad chapter of Canadian history is not forgotten. All these efforts resulted in Bill C-331, an Act to acknowledge that persons of Ukrainian origin were interned in Canada during the First World War and to provide for recognition of this event. It was finally passed by the Parliament follow-

ing its three readings in both chambers and Royal Assent given on 25 November 2005. That enactment shall be cited as Internment of Persons of Ukrainian Origin Recognition Act. It was introduced by Inky Mark, and supported by many politicians of various political backgrounds, namely Stephen Harper (present Prime Minister and Leader of the Opposition at

that time), Borys Wrzesnewskyj, Joy Smith, James Bezan and others.

Unlike the primarily introduced Bill C-331, the Internment of Persons of Ukrainian Origin Recognition Act does not say a word about restitution to be paid to Ukrainian community for at least the confiscation of property and other assets from Ukrainian Canadians. ■

THOUGHTS ON "DISMISSING COMMUNISM'S CRIMES"

Oksana LESKIV

Ukrainian Catholic University, Lviv
4th year, Humanitarian Faculty
Volodymyr Hrynyk Scholarship
My MP: Joy Smith, Manitoba

There is one creature in the universe who always wanted to become master of every living being, the animal who mostly takes everything from others without sacrificing or benefiting. And it is human being.

Humans think that they are wiser and superior than any other creatures and break the harmony of nature. People kill each other mostly because they want to show their superiority and strength.

In childhood they play in wars and later on these innocent games become nightmares for millions of people. These nightmares have even got their names like Holocaust, Famine, "Chystka", etc. They become tragedies for

nations but sometimes they are taken to be so empty and senseless. The reason for this is that mostly they operate with numbers and not individuals. People are trying to find out which of them are the most horrible crimes, argue, quarrel forgetting about real victims of those disasters. But does it really make sense to find the difference between 'evil' and 'evil', between 'Stalin' and 'Hitler'. They were both criminals and only historical course of events influenced why one killed more people than the other. It was not because of kindness of someone's heart and that is why nobody should forget any of these disasters.

So why are we, Ukrainians, indifferent when communists deny gulag crimes or say that famine in 1932-1933 was natural disaster? Maybe we trust them and not the sons of our nations who have written about these crimes?! How do we want others to pay attention to these things if we ourselves hesitate if we should recall these memories or let them wane?

Keeping silence makes us accomplices of these crimes and does not differ from those animals that were killing million of innocent people. Wake up and make the difference in this world! ■

Обдарованість – це дар Божий чи власна заслуга?

Ruslana Kostina

Admiral Makarov National University of Shipbuilding, Mykolaiv

5th year Faculty of Applied Linguistics

Raynell Andreychuk Scholarship

My MP: Borys Wrzesnewskyj, Toronto

Часто ми замислюємося над питанням, що є талантом, обдарованістю, природними здібностями. Люди в радянські часи виховувались за принципом, за яким всі в суспільстві рівні. Марно було претендувати на якусь визначну роль в суспільстві, якими б здібностями людина не володіла. Хоча зараз ми і віддалилися від тих часів, у нас досі панує дух відомої «урівнялівки», і найбільше це проявляється, як це не прикро, в системі освіти.

Викладачам і особливо вчителям не доплачують за додаткові зайняття з обдарованими дітьми, не доплачують за підказки і підтримку тих, хто це потребує. Є лише надана стандартна програма, яку треба вчитати. Стандартні діти її схоплюють, хто трошки гірше, хто краще, але загалом охоплюють вичитаний матеріал. А за бортом лишаються діти, як це не парадоксально, не тільки ті, хто не встигає за більшістю класу (це природно можна пояснити), а ще й ті, хто іде попереду і здатен на більше.

Це не мої власні підрахунки, хоча більшість спостережень засновані на власному досвіді, але також я звертаюся до статистики звернень дітей і батьків до психологів, психіатрів і установ, що надають подібну допомогу. Наша освіта поки що не розрахована на дітей із видатними здібностями. Виявляється, ці здібності легше придушити, ніж знайти належну сферу їх прояву. Хоча

чесніше буде сказати, що ситуація з роками все ж таки, хоч і повільно, але вирівнюється, більшістю завдяки допомозі від «третього сектору», підтримки іноземних і вітчизняних фондів тощо. Але ще одна проблема полягає в тому, що інформація про подібну допомогу поширюється дуже повільно і зазвичай масовий загал нею не володіє, особливо ті, хто не має можливості виходу в Інтернет і навичок користування пошуковими системами. Допомоги від вчителя, в даному випадку, чекати марно.

Приблизно те саме стосується університетського навчання. Але тут рятує вік і певний набутий досвід. Студенти вже менш залежні від «класного керівника», який по суті вирішував долі дітей в школі. Вони стають більш самостійними, мотивованими і вирішують, що саме їм потрібно на свій власний розсуд і відповідно до власних пріоритетів. 90% вищої освіти – це самоосвіта, і хто це не збагне, на мій погляд, ніколи не матиме достатньої мотивації, і ніколи не відчує справжньої насолоди від отриманих знань.

Але сьогодні ми кажемо про той відсоток молоді, які насправді розуміють, що вони хочуть, чого прагнуть і ким вони є в цьому житті.

Тож давайте перш за все визначимось, що є обдарованістю.

В назві моєї статті я поставила питання «Обдарованість

– це дар Божий чи власна заслуга?» Чи можна вважати себе обдарованим, якщо вмієш малювати краще за інших, або отримуєш оцінки на порядок вище, ніж решта класу або групи.

Як на мене, обдарованість – це не чудо природи і не подарунок від батьків, а це щоденна кропітка робота над собою. Так само, як і талант, як вища ступінь розвитку обдарованості.

Я щиро вірю в те, що кожна людина має схильність до чогось, в кожній людині ховається творча жилка, адже це перш за все природно, і за певних умов і належної уваги до такої своєї риси, можна досягти будь-чого. Адже ніколи не треба ставити собі межу своїх власних можливостей. При чому це не залежить від віку людини. У будь-якому віці можна відкрити в собі щось нове, що виокремлює тебе із загалу. Єдине що, в дитині це легше розвинути, в дорослій людині – важче, здебільшого через те, що ентузіазм з часом пропадає, а разом із ним віра в себе, можливість творити безкорисно. Прагматичні цілі виходять на перший план, а це згубно для таланту і будь-яких проявів душі.

А що робити із молоддю, яка ще мало звертає увагу на матеріальний бік життя і продовжує жити у світі мрій і пошуків? Це саме той час, коли всі правильно посаджені ростки дадуть про себе знати як-

найкраще в майбутньому.

Молоді люди виглядають незалежними, самодостатніми, але насправді, вони дуже потребують допомоги. Я вже раніше виступала із докладом про проблеми працевлаштування молоді, де зазначала, що, якщо молодим прагнучим людям надати можливість стажуватися у будь-якій фірмі, компанії, підприємстві тощо, вони всіма силами кинуться доводити і реалізовувати свій потенціал. Бо, по-перше, в них з'явиться мотивація, по-друге, перспективи, по-третє, така необхідна в цей час підтримка. А якщо при цьому вони будуть

матеріально заохочуватися, то потоку нових свіжих ідей, ентузіазму і працездатності не буде край. І я ще посперечаюся, хто буде ціннішим для тої компанії, старі професійні робітники чи новоспечені кадри.

Я радію можливості реалізації цієї і подібних ідей. Я щаслива з існування організацій, подібних Союзу обдарованої молоді, я радію державним ініціативам, якщо вони не лишаться лише ініціативами; я всіма руками за міжнародні обміни і стажування, які розкривають таланти навіть в тих молодих людях, які від себе цього і не очікують, – і висту-

паю проти інертності, байдужості і неспроможності щось зробити. Щиро вірю в потенціал кожного і в можливість його реалізації.

Давайте не будемо опускаючи руки, посилаючись на те, що це так важко і ніхто нас не підтримує. Варто вірити у власні можливості і у силу бажання, бути наполегливим і цілеспрямованим, ніколи не зупинятися на досягнутому. Адже це так потрібно нам і нашій молодій країні. І тоді результат прийде, неочікувано і вчасно, і перевершить всі наші сподівання! ■

ПАРЛЯМЕНТАРНА ПРОГРАМА "КАНАДА – УКРАЇНА"

1991 року троє студентів з України прибули до Канадського Парляменту, щоб пройти парламентське стажування. Метою Парляментарної програми "Канада – Україна" (ППКУ) було надання можливості студентам університетів України спостерігати за роботою усталеного західного уряду і самим попрацювати у цій системі. ППКУ була третьою офіційною програмою стажування, запровадженою в Канадському Парляменті і схваленою спікером Парляменту, окрім програм для студентів канадських та американських університетів.

Кількість учасників ППКУ зростала з кожним роком і досягла 52-ох студентів наприкінці 1990-х років. У деякі роки проводилося по дві програми: одна під час весняного і одна в період осіннього засідання парламенту.

На додачу до практичних умінь, які студенти набули, працюючи в Парляменті і знайомлячись із його роботою, програма виявилась корисною

ще з іншого боку. Спостерігаючи за діяльністю молодих та енергійних українських студентів, прем'єр-міністр, депутати, державні службовці та інші урядові особи одержали можливість познайомитися з цими старанними і працелюбними послами новонародженої незалежної України. Шляхом зустрічей, дискусій та обміну думками між українськими студентами та федеральним урядом канадці почали краще розуміти умови і структуру України, проблеми і труднощі, які лежать перед країною, яка більш ніж 200 років перебувала під безпосереднім іноземним правлінням свого північного сусіда і яка лише тепер повільно починає визволятися від цього тягара, щоб накреслити свій незалежний шлях.

Студенти позначили свою присутність, працюючи в парламенті, відвідуючи засідання комітетів, публікуючи "Вісник ППКУ", який розповсюджувався до кожного депутата та урядового службовця, а також проводячи добровільну роботу

для українських церков в Оттаві, для Фестивалю тюльпанів, для організації допомоги проблемній молоді "Старші брати / старші сестри для молоді", для "Банку харчів" та беручи участь в інших заходах.

Один із яскравих прикладів впливу програми ППКУ на федеральний уряд був нещодавно продемонстрований під час засідання Комітету закордонних справ у Парляменті. У своїх вступних заявах більшість членів комітету зазначили, що, беручи участь у Парляментарній програмі "Канада – Україна", вони тепер більше розуміють потреби України та її уряду.

Студенти ППКУ справили надзвичайно позитивне враження на депутатів та їхніх штатних працівників, і тому, коли настав час голосувати про те, чи Україна повинна залишитися у списку країн, яким Канада надає допомогу, ці депутати не мали жодних проблем проголосувати на користь такої підтримки.

Проте програма ППКУ після свого існування упродовж

16 років, і після випуску біля 500 студентів, які пройшли стажування в парламенті, дійшла до надзвичайно критичного моменту. Залізний фонд, який було створено 16 років тому для покриття витрат щорічної програми ППКУ, вже не заробляє достатньо доходів, щоб утримувати програму. Нинішні низькі відсотки, які заробляє фонд, а також витрата самого капіталу залізного фонду, що програмі ППКУ довелося зробити для підтримки кількості учасників програми принаймні на рівні 20 чоловік, змусило організатора програми – Фундацію Катедри українознавчих студій в Торонто зменшити кількість учасників програми та її тривалість. Якщо ця тенденція триватиме, то за кілька коротких років програма припинить своє існування.

Представник до Європейського Союзу від України у своїй промові у Львівському університеті ім. Івана Франка у 1999 році заявив, що шляхом освіти та програм обміну, таких, як Парламентарна програма "Канада – Україна", західні країни надають найкращий вид допомоги Україні. На його думку, а також з точки зору багатьох представників заходу, які надають допомогу Україні, лише шляхом освіти нового покоління українців парламент і уряд України зможуть досягнути європейських стандартів та практичної діяльності.

Інший аспект програми ППКУ полягає у тому, що за останні 16 років її студентів

заохочували після завершення ступеня бакалавра в Україні продовжувати подальше навчання у західних університетах за певною підтримкою Фундації Катедри українознавчих студій, фундації Шафранюк "Допомога Україні", фундації родини Цукровських, фундації Гуме, інституту "Схід – Захід", а також інших українських фундацій у межах української громади. Таким чином, західня освіта – це ще один складник, який доповнює досвід, набутий в Канаді цим новим поколінням українців. Цей досвід воно використає для допомоги уряду і населенню своєї батьківщини.

Більше половини студентів, які були учасниками ППКУ, успішно одержали стипендії для подальшого навчання у західних університетах. Серед університетів, де вони навчалися, - канадські університети, включаючи Калгарський університет, Альбертський університет, Саскачеванський університет, Манітобський університет, університет Квін, університет Західного Онтаріо, Торонтський університет, Оттавський університет, університет МакГілл, МакМастерський університет, Йоркський університет, а також Оксфордський та Кембріджський університети у Великій Британії, Паризький та Данкерквський університети у Франції, Амстердамський університет, Ловенський університет, а також Урядова школа ім. Джона Ф. Кеннеді при Гравардському університеті,

університет ім. Джона Гопкінса, Чикагський університет, Вассальський коледж, Нью-Йоркський університет, університет Дюк, Каліфорнійський університет у Лос-Анджелесі, Мічіганський університет, Пенсильванський університет та інші.

Найстарші випускники програми ППКУ вже мають понад 30 років, але вони ще не увійшли в політичне життя своєї батьківщини, окрім того, що вони працюють добровольцями у Верховній Раді та на президентських виборах в Україні. Передбачається, що невдовзі найсвідоміші випускники ППКУ почнуть активно включатися в політичне життя, щоб поділитися своїми знаннями, які вони набули в Канадському Парламенті та навчаючись закордоном, щоб втілити необхідні зміни у свій уряд та своє суспільство.

Якщо Ви підтримуєте мету і завдання програми ППКУ і хочете бачити, що вона й надалі продовжує своє існування, Фундація Катедри українознавчих студій буде широдячна за будь-яку фінансову допомогу, що Ви можете надати для підтримки програми ППКУ.

Потреба в допомозі ППКУ сьогодні більша, ніж коли-небудь раніше.

За подальшими інформаціями звертайтеся, будь ласка, до керівника програми ППКУ Ігора Бардина за телефоном 416-234-9111, дод. 235 або письмово за адресою: ППКУ, 620 Spadina Ave., Toronto, ON. ■

The Credit Paragraph

The publication of CUPP'07 Newsletter was made possible with the work of Ruslana Kostina, Olya Kroytor, Dmytro Panchuk, Oksana Kleutina, Alla Myshalova, Vitaliy Lipich and others. The Publication Committee thanks all the CUPP'07 interns who participated in creating this project and contributed their impressions, thoughts and emotions to it. The Publication also thanks Pan Bardyn and the Basilian Press for making the publication of the Newsletter possible.

Led by our Captain Dr. M. Shulakewych, Lvivs separatists Oksana Leskiv and Andriy Olenyuk are rowing for Quebec.

Meeting with Ambassador Ihor Ostash.

Meeting with "Homin Ukrainy" editor Oleh Romanyshyn.

Meeting with Peggy Nash.

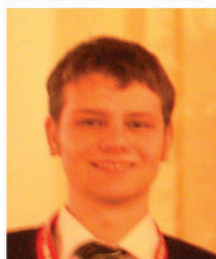
Meeting with Senator Raynell Andreychuk.

Meeting with Yaroslav Davydovych.

With Speaker of Parliament Peter Milliken.

UKRAINE AND THE WORLD

North Atlantic Treaty Organization

The 53rd annual General Assembly of the Atlantic Treaty Association was held from October, 31 to November, 2, 2007 in Ottawa, Ontario, Canada.

About 350 delegates from 48 countries took part in the conference, among them such prominent people as the Chairman of Atlantic Council of Canada, the President of ATA, NATO Deputy Secretary General, the Minister of Defense from Albania, the Minister of Defense of Macedonia, the Minister of Health of Canada, the Ambassador of Afghanistan to Canada, the EU Special Representative for Afghanistan, the Chief of the Land Staff, the General Counsel, the Ambassador of Croatia to NATO, the Prime-Minister of Albania, the Parliamentary Secretary to the Minister of National Defense, the President of Romania, professors from Canadian and American universities etc.

The delegates were divided into two groups: the representatives of ATA and YATA. This year Canada-Ukraine Parliamentary Program(CUPP) interns had a great opportunity to be delegates to the Assembly as YATA representatives, due to the effort of the Director of the CUPP **Ihor Walter Bardyn**. The Ukrainian Delegates were **Ruslana Kostina** (Mykolayiv), **Roman Brukh** (L'viv), **Lyubomyr Regush** (Kyiv), **Fevzi Amzaiev** (Simferopol), **Anatoliy Sklyarov** (Dnipropetrovsk), **Alla Myshalova** (Lviv), **Dmytro Panchuk** (Dubno).

The topics covered a spectrum of interests from NATO's policy towards Afghanistan to social and cultural issues.

The very first day we had a chance to vote for the new board of directors of YATA. It should be noted that the Ukrainian Delegation voted for the candidates who succeeded. These YATA representatives elected are: Denmark (Secretary General), Canada (Executive Vice-President), USA (Vice-President for Communications and Programming), Portugal (Vice-President for Education), France (Vice-President for Outreach and Public Diplomacy). The President elected was Guiseppe Belardetti from Italy.

The Ukrainian delegation was one of the most numerous, it was warmly welcomed and made its presence felt through its active participation in the Assembly. If the YATA leaders elected at this Assembly were to become the heads of NATO, Ukraine would join NATO in a heartbeat. The YATA leaders speak our language and are supportive of Ukraine and its youth.

Delegates from Ukraine with new YATA President Giuseppe Belardetti (Italy)